

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
ἐπὶ τῇ Ἀναμνήσει τῆς ἐν Οὐρανῶ
Γ' Θείας Ἐμφανίσεως

τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ
Σταυροῦ

13η-14η Σεπτεμβρίου 1925

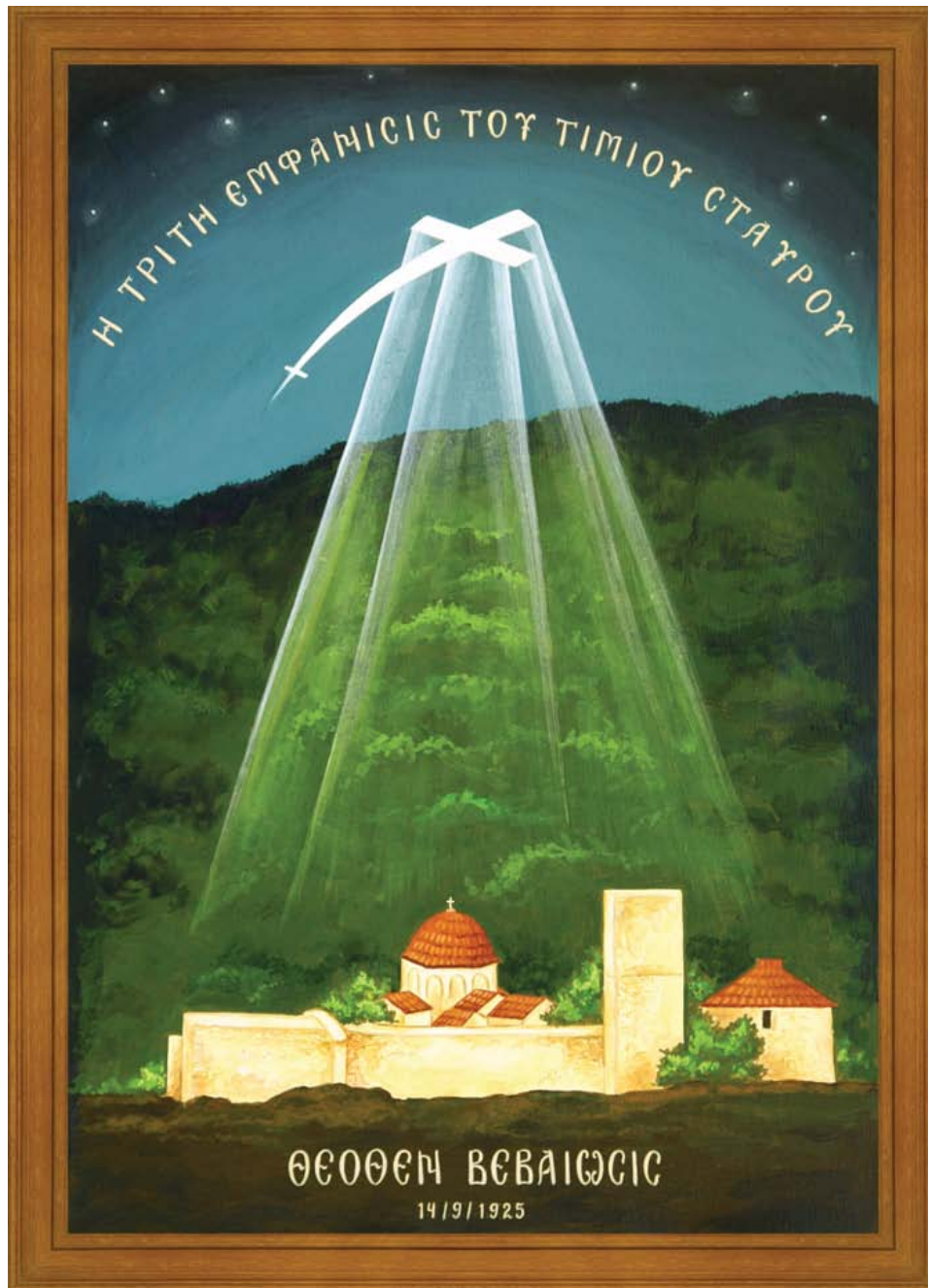
Ἐκδοσις
Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἀθῆναι 2018

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
ἐπὶ τῇ Ἀναμνήσει τῆς ἐν Οὐρανῶ
Γ' Θείας Ἐμφανίσεως
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ
Σταυροῦ
13ῃ-14ῃ Σεπτεμβρίου 1925

Ψάλλεται
τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Πίνακας τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
Ἔργον τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων,
Ἀφίδναι Ἀττικῆς.
Σεπτέμβριος 2009.
Διαστάσεις πρωτοτύπου: 36 x 53 ἐκ.

**Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
ἐπὶ τῇ Ἀναμνήσει τῆς ἐν Οὐρανῶ
Γ' Θείας Ἐμφανίσεως
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ
Σταυροῦ**

13η-14η Σεπτεμβρίου 1925

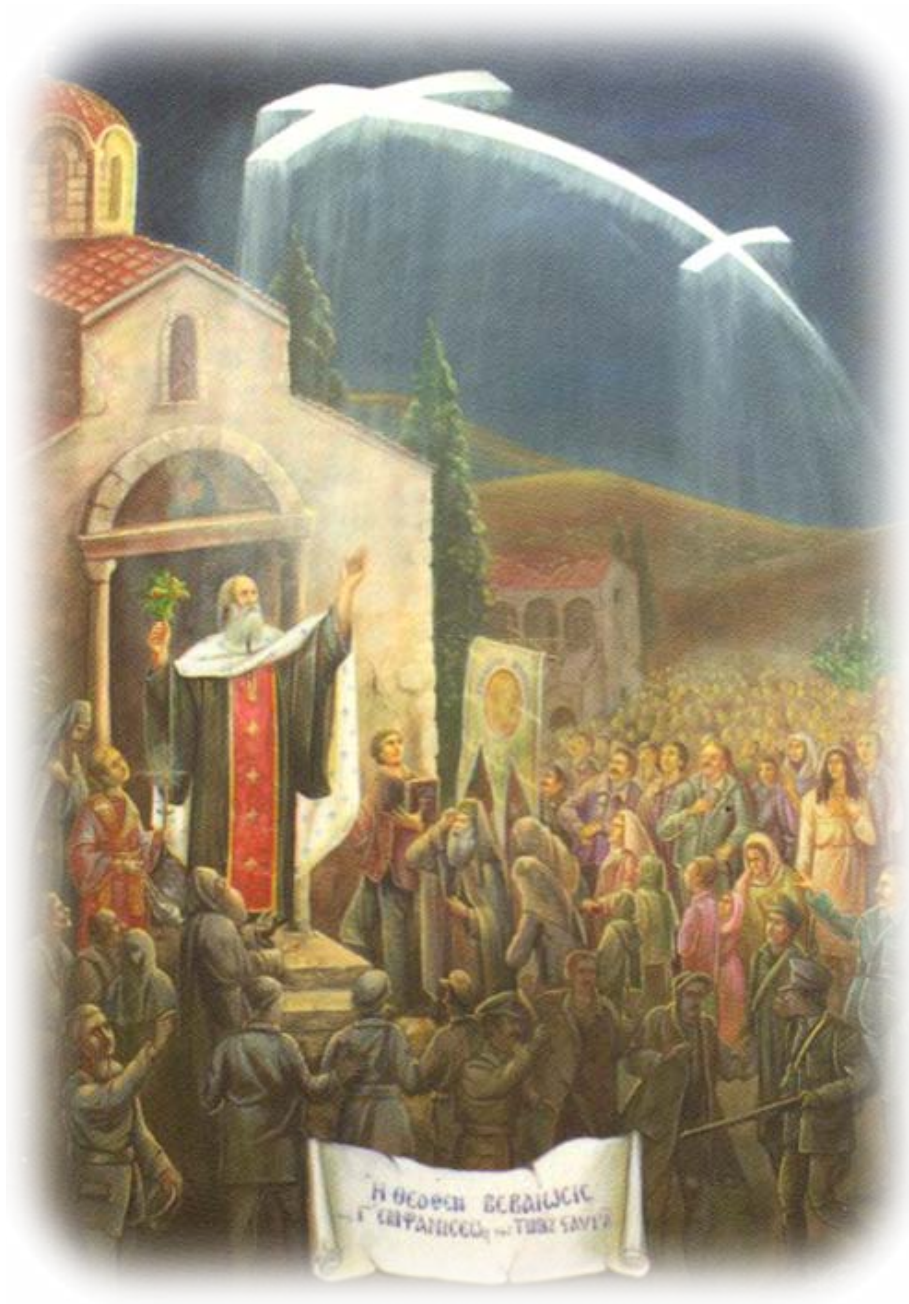
**Ψάλλεται
τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ**

**Ποιηθεῖσα, Χάριτι Θεία,
ὑπὸ Ἀριστείδου Σωτηρίου Καρβέλα
κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1981,
συμπληρωθεῖσα δὲ καὶ βελτιωθεῖσα
ὑπὸ ἐλαχίστου Διακόνου † Ὡ. κ' Φ. Κ.**

**Ἔκδοσις
Ἱεραῶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν Ἑλλάδι**

**Ἐν Ἀθήναις, Μηνὶ Μαΐῳ, ἡμέρα 7η, ἔτει σωτηρίῳ 2018ῳ.
† Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Οὐρανῶ φανέντος Σημεῖου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ,
ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου,
καὶ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐν ἔτει 346ῳ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς.**

«**Η Θεόθεν Βεβαίωσις**».

13η-14η Σεπτεμβρίου 1925 έκ. ήμ.

Προεξάρχων τής Ἀγρυπνίας

ὁ ἀγιώτατος Πρεσβύτερος π. Ἰωάννης Φλῶρος (1860-1953).

Πίνακας τής Γ΄ Θείας Ἐμφανίσεως.

Εὐρίσκειται εἰς τήν Ἱερὰν Μονήν Ἀγίας Μαρίνης Κερατέας Ἀττικῆς.

Ἔργον Κωνσταντίνου Δημητρέλου καὶ συνεργατῶν.

Προνοία Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Ταυλαρίου.

Ἀφιέρωσις

Εἰς Μνημόσυνον Αἰώνιον
τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Ἀγιωτάτου
Πρεσβυτέρου π. Ἰωάννου Φλώρου
(1860-1953),

τοῦ ἀξιοθέντος νὰ προεξάρχη
εἰς τὴν ἱστορικὴν Ἀγρυπνίαν,
ἐν τῷ Ναυδρίῳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου,
ἔξωθι τῶν Ἀθηνῶν,
παρὰ τὰς δυτικὰς ὑπωρείας τοῦ Ὑμηττοῦ,
τοῦ καὶ μάρτυρος τῆς μεγίστης Θεοσημείας
τῆς Γ΄ Θείας Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ,
κατὰ τὴν 13ην-14ην Σεπτεμβρίου 1925 ἐκ. ἡμ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν Ἑλλάδι

† 7η Μαΐου 2018 ἐκ. ἡμ., Ἀνάμνησις Β΄ Ἐμφανίσεως
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐν ἔτει 346ῳ.

Σημερινή άποψις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
παρὰ τοὺς βορειοδυτικοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ Ἀττικῆς.

Περιεχόμενα

σελ. ζ'	Ἀφιέρωσις.
σελ. ια'	Ἡ Γ' Θεία Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Χρονικόν. Μαρτυρίαί.
σελ. ιθ'	Ὁ Ὁμολογητὴς Πρεσβύτερος Ἰωάννης Φλῶρος (παπα-Γιάννης) (1860-1953).
σελ. κγ'	Ἡ πρώτη ἐόρτιος Ἀνάμνησις τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. 14.9.1926 ἐκ. ἡμ.
σελ. κε'	Προοιμιάζοντες. Τὸ ἱστορικόν τῆς παρουσίας Ἀκολουθίας.
σελ. κς'	Στίχοι. Εὐαγγέλου Τσόγκα.
σελ. 1-15	Ἱερὰ Ἀκολουθία. <ul style="list-style-type: none">● Μικρὸς Ἑσπερινός.● Μέγας Ἑσπερινός.● Ὅρθρος.● Θεία Λειτουργία.● Μεγαλυνάριον.
σελ. 16	«Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, Σκέπη κραταιά».
σελ. 17	Ἐπίμετρον. <ul style="list-style-type: none">● Ἀπόστολος Λειτουργίας.● Εὐαγγέλιον Λειτουργίας.
σελ. 19	Ὁ πρῶτος Συνοδικὸς Ἑορτασμὸς τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. 10.9.1979 ἐκ. ἡμ.
σελ. 21	Ἱερὰ Εἰκὼν τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων καὶ Ἰσαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
σελ. 22	Εὐχαριστίες.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ 20^{ΟΥ} ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ Γ' ΘΕΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΗΝ 14^Η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925 (ΠΑΤΡΙΩΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΩΝ), ΑΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΣΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ

«Μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ εὐαγγελίου (10.3.1924), οἱ μὴ ἀποσχισθέντες Ὀρθόδοξοι (Χριστιανικῶς ἀποκηρυχθέντες Παλαιημερολόγητοι), ἀπὸ διωγμῶν ἐξουσιώμενος, συνέκριναν τὴν ἰδέαν τῆς παραμονῆς τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, διὰ τὴν ἀκριβῆς τέλειον ἀκριβείας ἐπὶ τῆ ἐπορῆ εἰς τὸ ἕτος τοῦ Τριτητοῦ, ἀποδοῦ τοῦ Χολοκαυτοῦ. Περί ὧρον 11.30 πρὸ τοῦ μεσημερίου, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν οὐρανὸν λευκὸς καὶ φαεινὸς Σταυρὸς, καταυγάζων ΜΟΝΟΝ τὰ μοναστήρια καὶ τὸν περιβόλον αὐτοῦ. Ἀηλιτικὸν ὅτι ὁ Θεὸς θέλει νὰ ἀποδοκίμασιν τὸ Πατριὸν παλαιὸν εὐαγγέλιον. Τὸ Θαῦμα τοῦτο εἶδον ὄχι μόνον οἱ Ὀρθόδοξοι ἀλλὰ καὶ οἱ ἀποσημαίτες, οἵτινες ἀπετάθησαν διὰ τὰ διπλοῦσιν αὐτοῖς». (Ἠμέρα Ἐφημερίδα «Σκρίπ», 28 Σεπτεμβρίου 1925 - 15 Σεπτεμβρίου μὲ τὸ πάτριον Ἐαυτολόγιον - ἡμερῆ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τοῦ θαύματος)

ΕΚΡΙΠ

28
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1925

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΙΑΣ

ΟΙ ΕΡΤΑΔΕΙΤΕΣ ΣΟΦΙ ΤΗΣ ΟΥΡΤΗ ΤΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΛ. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

Τὸ Θαῦμα τῆς Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
 Δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Σκρίπ»,
 τὴν ἐπομένην ἡμέραν, 15.9.1925 ἐκ. ἡμ.

■ «Όρατοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὄραν»

Ἡ Γ' Θεία Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ*

† 14η Σεπτεμβρίου 1925 ἐκ. ἡμ.

Ἡ πληροφορία περὶ τῆς Θείας Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸ Μονύδριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἔφθασε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1925 ἐκ. ἡμ., μέσῳ τῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Σκρίπ»¹, ἡ ὁποία ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα τὴν εἰς φωτοτυπίαν ἀναδημοσιευομένην Ἀνακοίνωσιν τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων»² (βλ. σελ. 1 τῆς παρούσης Ἀκολουθίας).

Τὸ κείμενον τῆς ἐν λόγῳ Ἀνακοινώσεως ἔχει ὡς ἐξῆς:

«**Ὁ** “Σύλλογος τῶν Ὁρθοδόξων”, ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ Παλαιὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμμένει ἀκλόνητος, τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν θεωρῶν ἀντιθρησκευτικὴν καὶ ἀντικανονικὴν, ἐώρτασε σήμερον 14ην Σεπτεμβρίου, κατὰ τὸ ἐν λόγῳ Ἡμερολόγιον, τὴν Ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Πρὸς τοῦτο, ἀπὸ τῆς 9ης νυκτερινῆς τῆς χθές, πλέον τῶν δισχιλίων μελῶν τοῦ Συλλόγου συνηθροίσθησαν ἐν τῷ ἐξοχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅπου ἐτελέσθη Ἄγρυπνία.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὕτη τῶν πιστῶν δὲν διέλαθε τὴν προσοχὴν τῶν ὀργάνων τῆς Ἐξουσίας, ἅτινα ἀπὸ τῆς 11ης νυκτερινῆς παρηκολούθησαν τὴν Ἀκολουθίαν χάριν τῆς τάξεως, ὡς εἶπον.

Ἀλλὰ οἰαδήποτε κι' ἂν ἦτο ἡ ἐκεῖ ἀποστολὴ των, ὀλίγα λεπτὰ

μετὰ τὴν ἐκεῖ ἄφιξίν των ἐκόντα ἄκοντα ἠναγκάσθησαν νὰ προστεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἐχώρει ἤδη οὐδὲ ὁ ἐξωτερικὸς περίβολος τοῦ Ναοῦ, ἔνεκα λόγων ἀνωτέρων πάσης ἀνθρωπίνης διαταγῆς ἢ Ἐξουσίας.

Ἡ ὥρα ἦτο 11η καὶ ἡμίσεια πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ καὶ μὲ κατεύθυνσιν ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς, ἐνεφανίσθη φωτεινὸς λευκὸς Σταυρὸς, τοῦ ὁποίου ἡ λάμψις περιοριζομένη μόνον ἐπὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαζομένου πλήθους ἐξηφάνιζεν ἐντελῶς τὴν λάμψιν τῶν ἀστέρων, κατηύγαζε δὲ τὸν Ναὸν καὶ τὸν περίβολον ὡς νὰ κατηυθύνετο ἐπ' αὐτῶν ἠλεκτρικὸς προβολεὺς.

Ἡ ὀριζόντια γραμμὴ τοῦ οὐρανοῦ τούτου Σταυροῦ ἔκλινε πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὸ κάτω δὲ μέρος τῆς καθέτου γραμμῆς του ἐσχηματίζετο μικρότερος Σταυρὸς διὰ τῆς παρεμβολῆς ἑτέρας μικροτέρας ὀριζοντίας γραμμῆς. **Τὸ** οὐράνιον τοῦτο Σημεῖον ἦτο ὄρατὸν συνεχῶς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ κατόπιν ἤρξατο σβενύμενον ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Τὸ τι ἐπηκολούθησε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ οὐρανοῦ τούτου Σημεῖου ἀδύνατον νὰ περιλάβῃ ἀνθρωπίνη ἀφήγησις. **Πάν-**τες οἱ ἐκκλησιαζόμενοι, γονυπετεῖς καὶ κλαίοντες ἐκ τῆς συγκινήσεως, ἤρχισαν ψάλλοντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Κύριον ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ. **Τὰ** ὄργανα τῆς Ἐξουσίας παραιοῦνται τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἀνευρίσκουσι εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας των τὴν πίστιν τῶν παιδικῶν των χρόνων. **Ὅ**λος ὁ χῶρος ἐκεῖνος μεταβάλλεται εἰς μίαν γωνίαν ἄλλου τινὸς κόσμου ὑπεργείου. **Ὅ**λοι κατέχονται ὑπὸ ἀνεκφράστου ἱερᾶς συγκινήσεως, ὅλοι κλαίουσιν. **Ἡ** Ἀγρυπνία συνεχισθεῖσα, ἐτελείωσε περὶ τὴν 4ην πρωϊνήν, ὅποτε ὀλόκληρος ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπινος χεῖμαρρος ἤρχισε κατερχόμενος πρὸς τὴν πόλιν, διηγούμενος ἀνὰ πᾶν βῆμα τὸ νυκτερινὸν Θαῦμα, ἐκ τῆς συγκινήσεως τοῦ ὁποίου συνείχοντο πάντες.

Ἴσως θὰ ὑπάρξωσι ἄπιστοι, οἵτινες θὰ ἀμφισβητήσωσι τὸ γεγονός, ἴσως θὰ εὔρεθῶσι δοκησίσοφοι, οἵτινες θὰ ζητήσωσι νὰ ἐρμηνεύσωσι τὸ φαινόμενον διὰ τῆς ἀθυποβολῆς ἢ δ' οἰασθήποτε ἄλλης βεβιασμένης αἰτιολογίας, πάντως ὅμως, καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ τὰ ἐπιχειρήματα ὡς σαθρά, ἀνατρέπονται, ἀν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ στιγμιαίου φαινο-

Μερικὲς δεκάδες ἐκ τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων τοῦ Θαύματος.

μένου διαλάμπαντος δίκην διάττοντος, ἀλλὰ περὶ φαινομένου ὄρατοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν, τὸ ὁποῖον ἔβλεπον καὶ ἐθαύμαζον συνεχῶς δισχίλιοι καὶ πλέον ἄνθρωποι.

Εὐτυχῶς δέ, ὅτι μεταξὺ τῶν ἰδόντων καὶ θαυμασάντων τὸν οὐράνιον τοῦτον φωτεινὸν Σταυρὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ ὄργανα τῆς Ἐξουσίας καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἐπίσημον Κράτος ἔχουσι καθῆκον νὰ ἐξετάσωσι, νὰ ἐξακριβώσωσι καὶ ἐπισημοποιήσωσι τὸ γεγονός.

Ἐκτὸς ὁμῶς τούτου, νομίζομεν ὅτι ἡ Ἐμφάνισις τοῦ οὐρανίου τούτου Σταυροῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐορτάζεται κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ἢ Ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐπίσημον Θεόθεν Βεβαίωσιν περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πεποιθήσεων τῶν ἀκολουθούντων τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο, παρέχει δὲ καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας σήμερον τὰ τῆς Ἐκκλησίας χεῖρα βοηθείας οὐρανόθεν, πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἀντικανονικῆς ἀποφάσεώς των περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας μονομερῶς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου δι' ἀποσχίσεως ἐκ τοῦ μεγάλου σώματος τῆς Ὁρθοδοξίας».

*Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ
τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων»*

* * *

«Ἕμουν κι' ἐγὼ ἐκεῖ»

«Καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες»

(Πράξ. ε' 32)

**«Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
σταθήσεται πᾶν ῥῆμα»**

(Β' Κορινθ. ιγ' 1)

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐπιζώντων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶχαν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν μεγάλην τιμὴν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὸ ἱερὸν ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐκείνην τὴν ἀνεπανάληπτον νύκτα τῆς 14ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1925 καὶ νὰ καταστοῦν αὐτόπτες μάρτυρες τῆς Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μὲ ἐκδηλον συγκίνησιν καὶ χαρὰν μᾶς διηγοῦνται, ὁ καθένας μὲ τὸν ἰδικόν του τρόπον, τὴν Ἐμφάνισιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

* * *

Πρῶτος ἔχει τὸν λόγον ὁ σεβαστὸς κ. Ἀνδρέας Βαπορίδης, ὁ μόνος ἐπιζῶν (1979) ἐκ τῶν ἰδρυτῶν καὶ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ τότε «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων»².

«Ἐπειδὴ τὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου βρισκόταν

μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὸ χρησιμοποιοῦσε ὁ Σύλλογός μας ὡς “Μητρόπολι”. **Ἐ**κεῖ συναθροίζομαστε κάθε Κυριακὴ καὶ κάθε μεγάλη Ἑορτὴ, κατὰ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιο, καὶ ἀγρυπνοῦσαμε. **Ἱ**ερεῖς ποὺ μᾶς ἐξυπηρετοῦσαν τότε ἦταν οἱ ἀείμνηστοι π. Παρθένιος ὁ Ἰβηρίτης καὶ ὁ Παπα-Γιάννης ὁ Φλωῶρος.

Τὴν νύκτα ποὺ φάνηκε ὁ Τίμιος Σταυρὸς βρισκόμενον στὸ Ἅγιο Ὄρος διὰ κάποια ὑπηρεσία τοῦ ἱεροῦ μας Ἀγῶνος καὶ συγκεκριμένα ἀγρυπνοῦσα εἰς τὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ξηροποτάμου. **Κ**ατὰ τὴν ὥρα τῆς Λιτῆς καὶ ὅταν ἐξῆλθε ὁ Τίμιος Σταυρὸς πρὸς προσκύνησιν, γονάτισα καὶ με δάκρυα παρεκάλεσα: “**Σ**ταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σκέπασε καὶ προστάτεψε τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ ἀγρυπνοῦν ἀπόψε ἐκεῖ κάτω, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο”.

Ὅταν δέ, μετὰ ἀπὸ ἡμέρες, βρέθηκα στὴν Ἱερὰ Σκῆτη τῆς Ἁγίας Ἄννης ἔμαθα διὰ τὸ μέγα Θαῦμα τῆς Θείας Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ».

* * *

«**Ἡμουν** ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς ποὺ ἔστειλαν τὸ βράδυ ἐκεῖνο, πρὶν 50 ἔτη, στὸ ἐρημοκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν Ἀγρυπνίαν.

Ἐκεῖ οἱ Παλαιοημερολογῖτες θὰ ἀγρυπνοῦσαν, διότι ξημέρωνε ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἐπειδὴ εἶχε συγκεντρωθῆ πολὺς κόσμος, περισσότερα ἀπὸ δύο χιλιάδες ἄτομα, δὲν ἐπιχειρήσαμε νὰ συλλάβωμε τὸν Ἱερέα, ὅπως εἶχαμε ἐντολὴ, ἀλλὰ ξαπλώσαμε ἡσυχά στὴν κοντινὴ πλαγιὰ καὶ περιμέναμε νὰ τελειώσουν.

Στὶς 11 καὶ μισὴ περίπου τὴ νύκτα ἀκούσαμε μεγάλο καὶ παράξενο θόρυβο ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὶς φωνές τοῦ πλήθους. **Χ**ωρὶς νὰ χάσωμε καιρὸ τρέξαμε νὰ δοῦμε τί συμβαίνει... καὶ εἶδαμε... **Ὅ**λο τὸ πλήθος τῶν πιστῶν βρισκόταν σὲ θρησκευτικὴ παραφορά. **Ἄ**λλοι κλαίγοντας καὶ ἄλλοι φωνάζοντας τὸ “Κύριε ἐλέησον” γονατιστοὶ εἶχαν στρέψει τὸ βλέμμα τους πρὸς τὸν οὐρανό, ἐνῶ μερικοὶ λιποθυμοῦσαν ἀπὸ τὴν μεγάλη συγκίνησι. **Τ**ότε κοιτάξαμε κι’ ἐμεῖς καὶ εἶδαμε τὸ θαυμάσιο, ἓνα δηλαδὴ τεράστιο ὀλοφώτεινο Σταυρό, πολὺ ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὸν Ναό, νὰ φωτίζῃ ὀλόκληρη τὴν περιοχὴ. **Σ**τὴν ἀρχὴ μᾶς ἔπιασε φόβος, ἀλλὰ ἀμέσως συνήλθαμε καὶ γονάτισαμε ξεχνώντας τὴν ἀποστολήν μας καὶ κλαίγοντας σὰν μικρὰ παιδιὰ.

Περιττό, βέβαια, νὰ σᾶς πῶ ὅτι παρακολουθήσαμε τὴν ἱερὰ Ἀγρυπνία μέχρι τέλους γεμᾶτοι συγκίνησι, ὄχι πιά σὰν καταδιωκτικὰ ὄργανα, ἀλλὰ σὰν πιστοὶ Χριστιανοί. **Τ**ὸ πρωῖ, ὅταν κατεβήκαμε στὴ Σχολή, διηγηθήκαμε σ’ ὅλους τὸ μέγα Θαῦμα ποὺ εὐτυχῆσαμε νὰ ἰδοῦμε. **Κ**α-

τόπιν ἔγιναν ἀνακρίσεις καὶ ὅλοι μας ἐνόρκως καταθέσαμε ὅτι εἶδαμε πεντακάθαρα τὸν Τίμιο Σταυρὸ στὸν οὐρανὸ ψηλά».

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΓΛΥΜΗΣ

Συνταξιούχος Ἀστυνομικὸς - ἐτῶν 78,
Ὀδὸς Ἀριστοτέλους 73, Περιστερί.

* * *

«**Τὸ** Θαῦμα ἔγινε τὸ 1925 ὅταν πήγαμε νὰ κάνουμε ὀλονυκτία διὰ τὴν Ἑορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. **Ἐ**ξ αἰτίας τῶν διωγμῶν τότε κάναμε ὀλονυκτίες στὰ πιὸ μακρυνὰ ἐξωκκλήσια. **Τὸ** βράδυ μάλιστα ἐκεῖνο ἦλθαν χωροφύλακες μ' ἓνα ὑπομοίραρχον διὰ νὰ πιάσουν τὸν Ἱερέα μας, τὸν μακαρίτη τὸν Παπα-Γιάννη τὸν Φλωῶρο. **Κ**ατὰ τὶς 11 καὶ μισὴ βρισκόμουν ἔξω ἀπὸ τὸ Ναὸ μαζί μ' ὅλο τὸν κόσμο.

Καὶ τότε φάνηκε ψηλὰ ὁ Σταυρὸς μὲ πολὺ-πολὺ Φῶς. **Ὁ**λος ὁ κόσμος γονάτισε καὶ προσευχόταν, οἱ δὲ χωροφύλακες ποὺ εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους τὸ Θαῦμα μᾶς πλησίασαν, σὰν φίλοι πιά, καὶ ἔγιναν ἓνα μὲ τὸ ἐκκλησίασμα. **Ἡ** ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κράτησε, ἂν θυμᾶμαι καλά, πάνω ἀπὸ ἓνα τέταρτο».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

Ἐτῶν 80 - Ὀδὸς Μακεδονίας 64,
Τσακὸς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς.

* * *

«**Τὸ** βράδυ ἐκεῖνο τοῦ 1925, ποὺ φανερώθηκε ὁ Τίμιος Σταυρὸς, ἔκανα τὸ τελευταῖο δρομολόγιο ὡς ὀδηγὸς τράμ. **Εἶ**χα φθάσει στὴν Ὀμόνοια καὶ ἔκανα τὸν κύκλο της, ὅταν εἶδα τοὺς ἀνθρώπους νὰ κοιτάζουν πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ νὰ φωνάζουν: “**Κ**οιτᾶστε... ὁ Σταυρὸς... ὁ Σταυρὸς”. **Ἀ**μέσως πάτησα φρένο καὶ σταμάτησα τὸ ὄχημα. **Ἐ**βγαλα τὸ κεφάλι μου ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ὀχήματος καὶ εἶδα κι' ἐγὼ ὁ ἀνάξιος τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας –δοξασμένο νᾶναι τὸ ἅγιον Ὄνομά Του!– νὰ φεγγοβολᾷ πάνω ἀπὸ τὸν Ὑμηττό. **Δ**ὲν θυμᾶμαι πόσο κράτησε αὐτό. **Ἐ**να μόνον γνωρίζω, ὅτι ὁ Τίμιος Σταυρὸς ποὺ εἶδα ἐκεῖνο τὸ βράδυ μ' ἔκανε ἄλλο ἄνθρωπο. **Ἀ**πὸ τότε ὅλοι στὴν οἰκογένειά μου γίναμε πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΡΙΜΑΛΛΗΣ

Συνταξιούχος Τροχιοδρομικὸς - ἐτῶν 80,
Καρβάλης 17, Νίκαια.

* * *

«**Ἡ**μουν τότε 18 ἐτῶν. **Μ**αζὶ μὲ τὴν μακαρίτισσα τὴν μητέρα μου πήγαμε τὸ βράδυ ἐκεῖνο ν' ἀγρυπνήσωμε στὸ ἐρημοκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ποὺ βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ. **Εἶ**χαμε ἐτοιμασθῆ μάλιστα νὰ μεταλάβωμε. **Π**ερὶ τὶς 11 καὶ μισὴ, ἐνῶ ψαλλόταν,

ἂν θυμᾶμαι καλά, ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως, ἔγινε στὸν οὐρανὸ ἢ Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἦταν τόσο δυνατὸ τὸ φῶς Του ποὺ ἐφωτίσθη ὁλόκληρος ἡ περιοχή. Ὅλοι γονατίσαμε προσευχόμενοι καὶ δὲν χορταίναμε νὰ βλέπωμε τὸ θεῖο αὐτὸ Δῶρο. Χαρακτηριστικὰ θυμᾶμαι ἓνα τυφλὸ ποὺ ἦταν δίπλα μου καὶ ἔχοντας τὰ κλειστὰ μάτια του στραμμένα πρὸς τὸν οὐρανὸ ἐφώναζε μὲ σπαρακτικὴ φωνὴ τὸ “ Κύριε ἐλέησον ” ».

ΗΛΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐτῶν 68 - Ἀδριανουπόλεως 78,
Ἀνάληψις Παγκράτι.

* * *

«**Θυμᾶμαι** τὴ βραδυνὰ ἐκείνη τοῦ 1925, σὰν νᾶναι τώρα. **Κ**άναμε Ἀγρυπνία στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο. **Εἶ**χεν ἔλθει πολὺς κόσμος ἀπὸ Μέγαρα, Κούλουρη, Ἐλευσίνα καὶ Μάνδρα. **Σ**τὶς 11 καὶ μισὴ περίπου οἱ περισσότεροι ἦταν ἔξω ἀπὸ τὸ ἐκκλησάκι, ἐνῶ ὁ παπα-Γιάννης καὶ λίγοι ἀπὸ μᾶς εἴμαστε μέσα. **Ξ**αφνικὰ, ἐκεῖ ποὺ ὁ ψάλτης διάβαζε μὲ δυνατὴ φωνὴ τὴν ὠραία Ὀμιλία ποὺ ἀρχίζει μὲ τὸ “ πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις ”, ἀκούσθησαν φωνές ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ ἔλεγαν “ ὁ Σταυρός!... ὁ Σταυρός!... ”.

Ἐμεῖς ὁμως μέσα δὲν ξεκαθαρίσαμε καλὰ τί ἔλεγαν καὶ νομίσαμε ὅτι φώναζαν “ ὁ στρατός, ὁ στρατός ”! **Ἀ**μέσως λοιπὸν χωρὶς κι’ οἱ ἴδιοι νὰ τὸ καταλάβουμε πῶς, ντύσαμε τὸν παπᾶ μὲ κουλουριώτικα ροῦχα, μαντήλα καὶ φοῦστα. **Ἐ**τσι, καὶ νὰ τὸν ἐβλεπαν ἦταν ἀδύνατον νὰ τὸν πιάσουν.

Οἱ φωνές ὁμως ἀπ’ ἔξω ἐξακολουθοῦσαν δυνατὲς γι’ αὐτὸ βγήκαμε καὶ ἐμεῖς ἔξω. **Τ**ότε εἶδαμε τὸν Τίμιο Σταυρὸ στὸν Οὐρανὸ καὶ καταλάβαμε τὸ λάθος μας. **Ἀ**λλ’ ἐκεῖ ποὺ μὲ συγκίνησι καὶ γονατιστοὶ παρακολουθήσαμε τὸ θαυμάσιο, νᾶσου καὶ πλησιάζουν οἱ χωροφύλακες μὲ τὸν μακαρίτη τὸν Παπαγεωργίου ἐπικεφαλῆς. **Μ**όλις εἶδαν τὸν Σταυρὸ γονάτισαν. **Κ**ι’ αὐτοὶ ποὺ ἦταν διῶκτες φοβεροὶ ἔγιναν ὑπέρμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας».

ΕΥΘΥΜΙΑ (ΜΟΥΣΟΥΡΙΔΟΥ) ΜΟΝΑΧΗ
Καθηγουμένη Ἱ. Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
Πάρνηθος Ἀττικῆς.

* * *

«**Εἶ**χαμε εἰδοποιηθῆ, ὅτι τὸ βράδυ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θὰ γινόταν Ἀγρυπνία στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο, στὸν Ἱμμητό. **Ξ**εκινήσαμε ἀπὸ τὸ Λιόπεσι δεκαπέντε περίπου ἄτομα καὶ μετὰ ἀπὸ δύο ὥρες φθάσαμε πεζοὶ στὸ ἐξωκκλήσι.

Ἐκεῖ εἶχε μαζευτῆ πάρα πολὺς κόσμος καὶ οἱ περισσότεροι παρέμεναν ἔξω. **Κ**ατῶρθωσα μὲ κόπο νὰ μπῶ μέσα μόλις ἄρχισε ἡ Ἀγρυπνία. **Τ**ὰ μεσάνυκτα ἀκούσαμε θόρυβο ἔξω ἀπὸ τὸ Ναὸ καὶ βγαίνοντας εἶδαμε τὸν Τίμιο Σταυρὸ. **Ὅ**λοι μας παρακολουθοῦσαμε ἐπὶ μισὴ ὥρα τὸ θαυμάσιον

Ὁ παπα-Γιάννης
ὁ Φλώρος (1860-1953).

αὐτὸ σημεῖον. **Τ**ὰ δάκρυα ἦταν ἀδύνατον νὰ συγκρατη-
θοῦν. **Ὅ**ταν πιά χάθηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὁ Σταυρὸς, ἡ
Ἄγρυπνία συνεχίστηκε διὰ νὰ τελειώσῃ στὶς 4 τὸ πρῶτῃ
περισσότερο πανηγυρικῆ καὶ πρὸ πάντων μὲ μεγάλῃ
κατάνυξι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΔΑΒΑΡΗΣ
Κτηματίας - ἐτῶν 76,
Παιανία Ἀττικῆς.

* * *

«**Ἐ**μενα στὰ Ταμπούρια τοῦ Πειραιᾶ μαζί μὲ τὸν
πατέρα μου ποὺ ἦταν τυφλός, ὅταν μᾶς εἰδοποίησαν,
ὅτι στὴν Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θὰ γινόταν Ἄγρυ-
πνία στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο στὸν Ὑμηττό. **Ξ**εκινήσαμε λοιπὸν
50 ἄτομα ἀπὸ τὴν περιοχὴ Ἁγίου Δημητρίου Πειραιῶς καὶ φθάσαμε στὸ
ἐκκλησάκι, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ Ἄγρυπνία. **Εἶ**χε μαζευτῆ πάρα πολὺς κόσμος.
Κατὰ τὰ μεσάνυκτα, καὶ ἐνῶ ἤμουν μὲ τὸν πατέρα μου ἔξω, φάνηκε
στὸν οὐρανὸ ὁ Τίμιος Σταυρὸς ποὺ ἔφεγγε σὰν προβολέας. **Γ**ονατίσαμε
μαζί μὲ τοὺς ἄλλους. **Ὁ** πατέρας μου, χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ ἰδῆ τὸ οὐράνιο
δῶρο, δὲν ἔπαυε στιγμῆ νὰ φωνάζῃ δυνατὰ τὸ “Κύριε ἐλέησον”».

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ (ΚΑΛΜΠΕΝΗ) ΜΟΝΑΧΗ
Γερὸν Ἡσυχαστήριον τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου,
Μπάλα - Ἀττικῆς.

+

Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτῶ,
τῇ δυνάμει τῶ Τιμίῳ Σταυρῶ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!

(*) Ἡ Γ' Θεία Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐκδοσις Ἐπισκόπου Πενταπόλεως Καλ-
λιοπίου (†), σελ. 5-8, 15-20, Πειραιεὺς 1979. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἰδιοκτῆτης τοῦ «Σκρίπ» ἦτο τότε ὁ ἀειμνηστος Γρηγόριος Εὐστρατιάδης.
2. Ὡς γνωστὸν οἱ πρῶτοι Παλαιοημερολογίτες εἶχαν ὀργανωθῆ μὲ τὴν σύστασιν τοῦ
«Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων» καὶ μὲ Διοικήσιν, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἐξῆς μελῶν: Περ.
Γκέτουρη, Κων. Μπερλιῆ, Ἄνδρ. Βαπορίδης, Ἀλεξ. Συμεωνίδης, Ἰωάν. Σιδέρης, Κων. Κωτσι-
αυτοπούλου καὶ Χαραλ. Μαυρογιάννη.

■ **Ἱεραὶ Μορφαὶ Ἀγωνιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας**

Ὁ Ὁμολογητὴς Πρεσβύτερος Ἰωάννης Φλῶρος (παπα-Γιάννης)*

1860-1953

**«Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα·
λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος,
ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς»**

(Β' Τιμόθ. δ' 7-8)

Ὁ **Θρυλικὸς** παπα-Γιάννης, ὁ πρῶτος Ἱερεὺς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων, ὁ Λειτουργὸς τῶν Ἀγρυπνιῶν καὶ τοῦ μεγάλου Θαύματος τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, γεννήθηκε τὸ 1860 στὸ χωριὸ Πεντιά, σημερινὸ Τρίκορφο, τῆς Μεσσηνίας, ἀπὸ εὐσεβῆ οἰκογένεια.

Τὸ 1893 νυμφεύεται καὶ τὸ ἀμέσως ἐπόμενο ἔτος χειροτονεῖται Διάκονος καὶ Ἱερεὺς ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μεσσηνίας Πανάρετο Κωνσταντινίδη (†1897), καὶ ἀναλαμβάνει ἐφημεριακὰ καθήκοντα στὸν ἐνοριακὸ Ναὸ τοῦ χωριοῦ του, τὸν Ἅγιο Νικόλαο.

*** * ***

Μετὰ τὴν κοίμησιν τῆς Πρεσβυτέρας του καὶ ἔχοντας ἐπωμισθεὶ τὴν φροντίδα τῶν πέντε τέκνων του, μεταβαίνει κατὰ τὸ ἔτος 1923 στὴν Ἀθήνα γιὰ τὶς σπουδὲς τοῦ μικροτέρου υἱοῦ του, ἐγκαταλείποντας τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του καὶ μένοντας δίχως Ἐνορία.

Πολλὲς φορὲς προσφεύγει στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν γιὰ νὰ τοῦ δοθεῖ μία ἐνοριακὴ θέση, προκειμένου νὰ ἀσκήσει τὰ λειτουργικὰ του καθήκοντα καὶ νὰ μπορέσει νὰ ἀνταπεξέλθει στὶς ἀνάγκες τῆς οἰκογενείας του, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα.

Μετὰ ἀπὸ μῆνες μεγάλων στερήσεων, τὸν ἐπισκέπτεται ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος σὲ ἐνύπνιο καὶ τοῦ ὑποδεικνύει τὸ τότε γραφικὸ Ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου στὰ Κάτω Πατήσια Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖο ἔμελε νὰ γίνῃ ἡ Ἐνορία του γιὰ λίγο καιρὸ.

*** * ***

Ἐκεῖ εὐρίσκεται, ὅταν ἐπιβλήθηκε ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία κατὰ τὸ ἔτος 1924.

Τότε, ἀντέταξε ἓνα σθεναρὸ ΟΧΙ στὴν καινοτομήσασα Ἱεραρχία τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποτεριζόμενος ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους προ-
ϊσταμένους του καὶ συστρατευόμενος μὲ τοὺς φύλακες τῶν Πατρῶν
Παραδόσεων, τὸν ἀπλὸ πιστὸ Λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ στάση του αὐτῆ, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, τὸν φέρνει ἀντιμέτωπο μὲ
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἐκδιώκει ἀπὸ τὸν Ἅγιο
Ἐλευθέριο.

Νέες περιπέτειες ἀρχίζουν γιὰ τὸν παπα-Γιάννη.

Στὸ ἐξῆς, κάθε Ἐξωκκλήσι στὰ περίχωρα τῆς Ἀττικῆς βρίσκει τὸν
Λειτουργό του στὸ πρόσωπο τοῦ Γέροντος Ἱερέως μὲ τὸν νεανικὸ ζῆλο
καὶ φρόνημα.

Εὔρισκε ιδιαίτερη ἀνάπαυση, ὅταν λειτουργοῦσε στὸ ἐγκαταλελειμ-
μένο τότε Μονύδριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, στὶς παρυφῆς
τοῦ Ὑμηττοῦ (Δῆμος Παπάγου), καθὼς καὶ στὴν Ὁμορφοκκλησιὰ (τοῦ
Βεΐκου) στὸ Γαλάτσι, τὰ ὁποία καὶ ὑποδέχονται τοὺς Παλαιοημερο-
λογίτες κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος.

* * *

Οὶ κόποι καὶ οἱ μόχθοι τοῦ πατρὸς Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἦταν ἓνας ἀπὸ
τοὺς ὀλίγους ἐγγάμους Κληρικοὺς ποὺ παρέμειναν μὲ τὸ Παλαιὸ Ἡμε-
ρολόγιο, ἐπευλογήθηκαν ἀπὸ τὸν Θεό.

Τοῦ ἐπιφυλάχθηκε ἡ μεγίστη τιμὴ νὰ εἶναι ὁ Λειτουργὸς στὴν Ἀγρυ-
πνία τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὸ ἔτος 1925, στὸν Ἅγιο
Ἰωάννη τὸν Θεολόγο στὸν Ὑμηττό, κατὰ τὴν ὁποία ἐμφανίσθηκε
ἐκεῖνος ὁ φωτεινὸς λευκὸς Σταυρὸς, ὁ ὁποῖος γέμισε μὲ εὐφροσύνη τὶς
καρδιὲς τῶν πιστῶν, ἐνίσχυσε τοὺς ἀποκαμωμένους ἀπὸ τὶς διώξεις
καὶ φώτισε πολλοὺς νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Πατρώα Εὐσέβεια, σύμφωνα
μὲ τὶς μαρτυρίες τῶν αὐτοπτῶν.

Τὸ ἔτος 1934, οἱ Παλαιοημερολογίτες τῆς Μπάλας, σημερινὴ Ροδό-
πολη Ἀττικῆς, τὸν καλοῦν νὰ λειτουργήσῃ στὸ βυζαντινὸ Ἐκκλησάκι
τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ἄδικα ὅμως οἱ Χριστιανοὶ ἄρχισαν νὰ συγκεντρώνονται γιὰ νὰ λει-
τουρηθοῦν ἐκεῖ, ἀφοῦ βρίσκουν τὸ Ναῦδριο ἐρμητικὰ κλειστὸ ἀπὸ τὶς
ἀστυνομικὲς ἀρχές.

Ἐπαπα-Γιάννης συνηθισμένος στὶς ἀπαγορεύσεις καὶ τοὺς διωγ-
μοὺς δὲν πτοεῖται, ἀλλὰ οὔτε κἂν σκέπτεται νὰ στερήσει τοὺς εὐλαβεῖς
ἀπὸ τὴν Θεία Λειτουργία, ποὺ μὲ τόση λαχτάρα εἶχαν συγκεντρωθεῖ γιὰ
νὰ συμμετάσχουν.

Ἀκολουθούμενος πάντοτε ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, κατευθύνεται στὸ χωριὸ
καὶ δίπλα στὸν χῶρο ὅπου βρίσκεται ὁ σημερινὸς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας
Τριάδος Ροδοπόλεως, τελεῖ τὸ Μυστήριον ὑπαίθρια, ἐπάνω σὲ μία πέτρα,
ποὺ ἔγινε ἀργότερα ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ.

* * *

Τακτικὸς στὴν τέλεση τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ὁ παπα-Γιάννης, δὲν

Ὁ Ἀείμνηστος παπα-Γιάννης εἰς ὑπαίθριον τελετὴν ἐξωθι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος Μπάλας, κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 1935-1940.

παραλείπει ἀκόμη καὶ στὸ βαθὺ γῆρας τοῦ τὴν καθιερωμένη νυκτερινὴ Ἀκολουθία.

Μόνον μία νύκτα χιονισμένη παραβιάζει ἐξ ἀνάγκης τὴν τακτικὴ του, σκεπτόμενος νὰ διαβάσει λίγο ἀργότερα τὴν Ἀκολουθία του.

Ὁ Θεὸς ὁμως, ὁ Ὅποιος δὲν θέλει νὰ διακοπεῖ μία τόσων ἐτῶν εὐλογημένη τακτικὴ, τὸν εἰδοποιεῖ τὴν κατάλληλη στιγμή.

Ἐντρομος ὁ Γέροντας Πρεσβύτερος ἀκούει φωνὴ ἀπὸ τὴν μικρὴ Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὴν ὁποία φέρει πάντοτε μαζί του, νὰ τοῦ λέγει: «**Παπα-Γιάννη, ὄρθρου βαθέος!**», καὶ ὁ ἀγαθὸς Λευΐτης σηκώνεται εὐθὺς γιὰ τὴν ὄρθρινὴ δοξολόγησι καὶ ἀνύμνησι τοῦ ἀγίου Θεοῦ...

* * *

Στὸν μεγάλο διωγμὸ τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ 1951, παρὰ τὰ γηρατειά του, ὁ παπα-Γιάννης ἐργάζεται ἐξαντλητικά, ἔχοντας μεταβάλλει τὴν οἰκία του στὴν Κηφισιά, στὴν ὁδὸ Κανάρη, σὲ κρυφὸ πνευματικὸ καταφύγιον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων.

Τὰ Χριστούγεννα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, κατὰ περιγραφὴν αὐτόπτου μάρτυρος, τοῦ κατὰ σάρκα πατρὸς τῆς νῦν Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμησεως τῆς Θεοτόκου Θρακομακεδόνων Ἀττικῆς Ξένης Μοναχῆς, τοῦ μετέπειτα Θεολόγου Μοναχοῦ, τρία φορτηγὰ γεμᾶτα πιστοῦς ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἀττικῆς ξεκίνησαν τὴν παραμονὴ τῆς μεγάλης Ἑορτῆς ἀργὰ τὸ βράδυ, γιὰ νὰ ἀγρυπνήσουν μακριὰ ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους διώκτες τους, στὸ Ἐξωκκλήσι τῆς Ἁγίας Μαρίνης στὸ Πόρτο Ράφτη.

Ἱερεὺς καὶ ἐκείνης τῆς Ἀγρυπνίας ἦταν ὁ π. Ἰωάννης. **Ἐ**κεῖνος βρισκόταν στὸ τελευταῖο φορτηγὸ, κάτω ἀπὸ ἓναν σωρὸ ἀπὸ παλτὰ καὶ ἐπανωφόρια.

Καθ' ὁδόν, ἀστυνομικὴ δύναμις σταματᾷ τὰ τρία φορτηγὰ γιὰ ἔλεγχον. **Σ**τὸ ἐρώτημα τῶν ἀστυνομικῶν ποιὸς ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς μετακινήσεως, οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ πρώτου φορτηγοῦ ἀντέταξαν τὴν ἀπλοϊκὴ δικαιολογία: «**Πᾶμε γιὰ μπάνια!**»!

Ἦταν μιὰ παγωμένη νύκτα τοῦ Δεκεμβρίου, μὲ ἀρκετὸ χιόνι, καὶ τρία φορτηγὰ γεμᾶτα κυρίως ἀπὸ ἀνθρώπους περασμένης ἡλικίας, οἱ ὁποῖοι ἔτρεμαν ἀπὸ τὸ κρύο.

Τὸ δεύτερο καὶ τὸ τρίτο φορτηγὸ, ὅταν ἐρωτήθηκαν ποῦ πηγαίνουν,

ἀπάντησαν: «Ὅπου πάνε καὶ οἱ μπροστινοί».

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπέτρεψε στοὺς Ἀστυνομικοὺς νὰ ἐπεξεργαστοῦν λεπτομερῶς τὸ κατὰ τὰ ἄλλα παιδαριῶδες ἐκεῖνο ἐπιχείρημα καὶ τοὺς ἄφησαν ἐλεύθερους νὰ συνεχίσουν τὸν δρόμο τους.

Ἡ Ἀγρυπνία δὲ στὸ ἀσφυκτικὰ γεμᾶτο Ἐκκλησιάκι ἐνθύμιζε πρωτοχριστιανικὲς ἐποχές. **Ὅ**λο το ἐκκλησίασμα ἔψαλλε μαζί.

Ὁ Ζηλωτὴς Ἱερέας ἐξομολόγησε καὶ κοινώνησε ὅλους τοὺς παρισταμένους.

Στὸ τέλος, ὅλοι περιχαρεῖς ἀντάλλαξαν ἐόρτιες εὐχές, ἀρτεύθηκαν μὲ λίγα πτωχικὰ κεράσματα καὶ ἀναχώρησαν γιὰ τὶς οἰκίες τους, δίχως νὰ σταματήσουν νὰ ψάλλουν καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ἐπιστροφῆς.

* * *

Ἐξι μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκδημίαν του πρὸς Κύριον, ὁ ἡρωϊκὸς π. Ἰωάννης καθελώθηκε στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου ἐξ αἰτίας ἀτυχήματος. **Τ**ότε τὸν ἐπισκέπτεται καὶ ὁ ἐπανελθὼν ἀπὸ τὴν δεύτερη 17μηνη ἐξορία του στὴν Μυτιλήνη Ἀείμνηστος Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης καὶ νῦν Ἅγιος Χρυσόστομος, ὁ Ὁμολογητής.

Τὴν 15η Δεκεμβρίου 1953, ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, στὸ Ναῦδριο τοῦ ὁποίου πιστὰ ὑπηρετήσε κάποτε, ὁ παπα-Γιάννης ἐκοιμήθη τὸν ὕπνο τοῦ Δικαίου.

Ἐτάφη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Θαυματουργοῦ Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στὴν Λυκόβρυση Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας τὴν Ἀδελφότητα ἐξυπηρετοῦσε τακτικὰ Μυστηριακῶς.

Ἦπῆξε ἓνας ἀφανὴς καὶ θαρραλέος Κληρικὸς, λακωνικὸς καὶ σοφός, μὲ μόνον φόβο τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα θὰ μείνη στὴν ἱστορία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, συνδεδεμένο ἄρρηκτα μὲ τὸ συγκλονιστικὸ Θαῦμα τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸ ἔτος 1925.

(*) Περιοδ. «Τὰ Πάτρια», τεῦχος 3, Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 1976, σελ. 94-97. • Ἱστολόγιο «Ἐκκλησιαστικὸς» (http://www.ekklisiastikos.gr/2009/09/blog-post_19.html) • Περιοδ. «Ἀρχεῖον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος», τεῦχος 2, Ἀνοιξίς/Καλοκαίρι 2015, σελ. 28-33. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΤΕΛΕΣΑΝ ΧΘΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ — ΤΟ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΣΥ ΘΑΥ-
ΜΑ — Η ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ
ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ — ΓΝΩΣΤΟ-
ΠΟΙΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ.

Ὁ ἐνταῦθα Σύλλογος ἐτέλεσε χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (Παλαιὸν ἡμερολόγιον) λειτουργίαν εἰς τὸ παρεκκλήσιον Ἅγιος Ἀνδρέας τῶν Πατησίων, καθ' ἣν ἐπηκολούθησεν ἀγρυπνία, εἰς ἣν μετέσχον πλεῖστοι Χριστιανοὶ ἀπαζόμενοι τὰς ἀρχὰς τοῦ Συλλόγου. Ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου ἐξεδόθη τὸ κάτωθεν ἀνακοινωθέν:

(Τὸ δημοσιεύομεν εἰς τὴν 5ην σελίδα).

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

Τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὸ Παλαιὸν Ὁρθόδοξον Ἠμερολόγιον ἐορτάσθη μετ' ἀγρυπνίας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου (Πατησίων) ἐν μέσῳ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος πολλῶν χιλιάδων Ὁρθοδόξων, ἐξ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Κηφισίας, Φαλήρου καὶ περιχώρων, ὡς καὶ ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῷ γενομένῳ Θαύματι πέρυσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἄνωθεν ἀκριβῶς τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἣν ἐτελεῖτο ἡ Ἱερὰ Λειτουργία, ἐπὶ παρουσίᾳ μάλιστα καὶ αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν μετὰ τοῦ σχετικοῦ τότε ἀνακοινωθέντος.

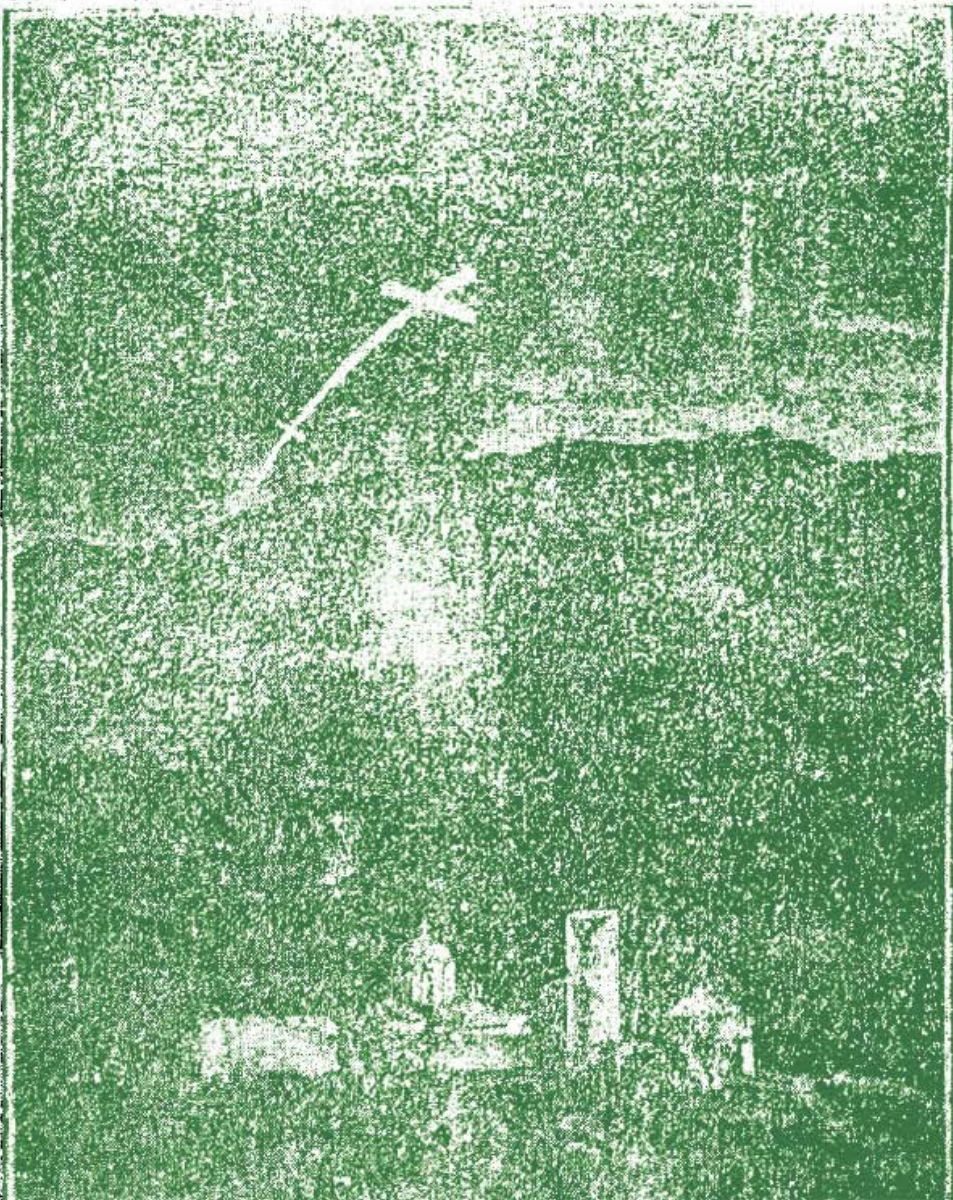
Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΤΕΛΕΣΑΝ ΧΘΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΟ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΥΣΙ ΘΑΥΜΑ — Η ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ
ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ — ΕΙΣΤΕΛΕΙΣΤΕ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝ — ΜΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ — ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΗΝΑΙ ΥΠΟ ΧΡΥΣΟΦΥΛΑΚΟΝ.

Μετά την μεταρρύθμιση των ἑσπερίων ἐπισημασθέντος τοῦ ναύτου καὶ τοῦ
αισθητικῶν πραγμάτων καὶ τῆς μετὰ τὸν Θεοῦ ἄρας. Τοῦ μεταρρυθμι-
ταύτης ἑφαρμογῆς καὶ Γρηγορίου ἀφῆκε ἀνὰ τὸ Νεὸ ἑσπερίαν

Τὸ Θαῦμα τῆς Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
Φωτοτυπία δημοσιεύματος τῆς ἑφημερίδος «Ἑλληνική»,
τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1926 ἐκ. ἡμ.

Προοιμιάζοντες Τὸ ἱστορικὸν τῆς παρούσης Ἀκολουθίας

Κατὰ τὴν Θ΄ Τακτικὴν Συνεδριὰν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, 10ην Μαΐου 2018 ἐκ. ἡμ., μᾶς ἀνετέθη ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας ἐπὶ τῇ Ἀναμνήσει τῆς ἐν Οὐρανῷ Τρίτης Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῇ 13ῃ-14ῃ Σεπτεμβρίου 1925, ἡ ὁποία ψάλλεται τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν.

Ἡ Ἀκολουθία αὐτὴ εἶχε ποιηθῆ κατὰ μῆνα Ἰούνιον τοῦ 1976, σὲ ἀτελῆ μορφή, ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου καὶ εὐλαβεστάτου Ἀριστείδου Σ. Καρβέλα¹.

Τὸ ἔτος 1979, διὰ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, 22α Αὐγούστου 1979, θεσπίζεται νὰ τελεῖται κατ' ἔτος ἡ Ἀνάμνησις τοῦ Θαύματος τῆς Τρίτης Ἐμφανίσεως² καὶ δημοσιεύεται ἡ πλήρης μορφή τῆς ἀτελοῦς εἰσέτι Ἀκολουθίας τοῦ Σωτηρίου Καρβέλα³.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1981 ὁ Σωτήριος Καρβέλας παρουσιάζει συμπληρωμένη καὶ πλήρη πλέον Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Θαύματος, ἡ ὁποία εἶχε περιέλθει ποτε εἰς χεῖρας μας ἐν φωτοαντιγράφῳ, ἀγνώστου προελεύσεως⁴.

Ἐν ὄψει τῆς ἐπιμελείας πρὸς ἔκδοσιν τῆς Ἀκολουθίας αὐτῆς, ἐμελετήσαμε ἐκ νέου ἑτέραν σχετικὴν Ἀκολουθίαν, ποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου Ἰατροῦ Εὐαγγέλου Τσόγκα, Πρωτοψάλτου χρηματίσαντος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, στὴν Κυψέλη, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη μόλις τὸ 2015⁵.

Ἐν τέλει, προετιμήσαμε τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀριστείδου Καρβέλα καλῇ τῇ πίστει καὶ ἐπειδὴ αὐτὴν ὑπονοοῦσε ἡ ἀνατεθεῖσα συνοδικῶς ἐπιμέλεια, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγέλου Τσόγκα ἐμπεριεῖχε πολυειδεῖς ἀδυναμίες, τύποις καὶ οὐσίᾳ.

Ἐν τούτοις, ἡ βαθυτέρα καὶ προσεκτικωτέρα μελέτη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀριστείδου Καρβέλα μᾶς ὡδηγοῦσε ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἐκπληξιν, ἐφ' ὅσον εἶχε μὲν εὐλάβειαν, ἀλλ' ἦτο ἐν πολλοῖς ἀδόκιμος.

Ὅθεν, λόγῳ καὶ τοῦ περιορισμένου χρόνου, ἀπεφασίσαμε, ἀντὶ νὰ συντάξουμε νέαν Ἀκολουθίαν, νὰ προβοῦμε σὲ βαθειὰς ἐνίοτε τομῆς, σὲ ἀλλαγέ-βελτιώσεις-προσθήκας στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀριστείδου Καρβέλα.

Ὅπως δὲ ποτε, δὲν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅ,τι καλύτερον, ἀλλὰ κατεβλήθη προσπάθεια, ὥστε μέσα στὰ ὅρια μιᾶς προὔπαρχούσης καὶ ἐν πολλοῖς ἀδοκίμου Ἀκολουθίας, νὰ ποιηθῆ ὅ,τι πλέον ἀποδεκτὸν γιὰ μία τόσο Μεγάλη Ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὁποιοσδήποτε κριτικὲς παρατηρήσεις-ἐπισημάνσεις εἶναι λίαν εὐπρόσδεκτες, ἐν ὄψει μάλιστα μιᾶς νεωτέρας ἐκδόσεως τῆς παρούσης Ἀκολουθίας.

24η Ἰουνίου 2018 ἐκ. ἡμ.

† Γενέθλιον Τιμίου
Προδρόμου

Ὁ πονήσας καὶ ποιήσας,
ἐλάχιστος Διάκονος
† ὁ Ὡ. κ' Φ. Κ.

1. Τροπάρια τινὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτῆς ἐνεφανίσθησαν γιὰ πρώτη φορὰ στὸ περιοδικὸ «Τὰ Πάτρια», ἀριθμ. 3, Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 1976, σελ. 74-75. **2.** Ἐπισκόπου Πενταπόλεως Καλλιπίου (†), Ἡ Γ' Θεία Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, σελ. 30-33. **3.** Αὐτόθι, σελ. 51-61. **•** Ἡ ἀτελής αὐτὴ μορφή ἀναδημοσιεύεται, μὲ κάποιες διαφοροποιήσεις, στό: Ἱερομονάχου Καλλινίκου Ἡλιοπούλου, Ἑορτὲς καὶ Ἀκολουθίαι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, σελ. 186-192, Κερατέα 2017. **4.** Πιθανὸν ἀποτελεῖ ἔκδοσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Σκέπης, Κερατέα Ἀττικῆς. **5.** Περιοδ. «Ἀρχεῖον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος», τεύχος 3, Φθινόπωρο/Χειμῶνας 2015, σελ. 70-93.

Στίχοι

Σταυρός ἔρανοῖς ὀφθεις κυροῖ
τὴν πρόην τάξιν Ἑορτῶν, ἐλέγχων καινοτόμους.

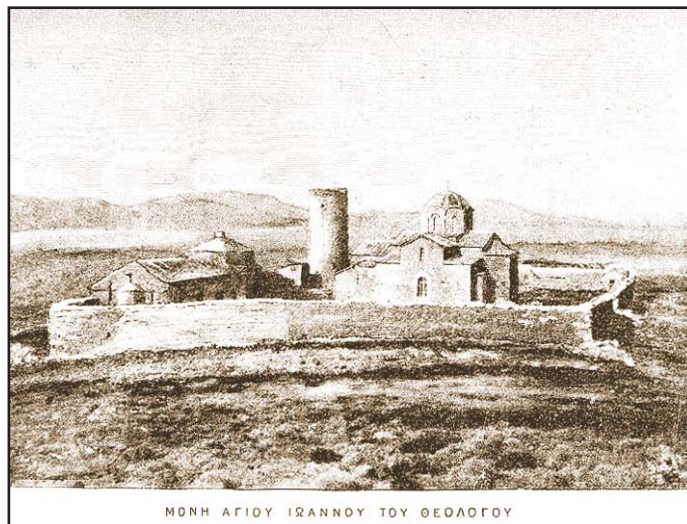
Ἐν πόλῳ Σταυρός ὀφθεις ἐλέγχει τόλμην,
καιροὺς ἑορτῶν τοὺς πρὶν ἀλλοιωσάντων.

Σταυρός ὑψωθεις κρημνίζει πλάνης πύργον,
καὶ πόλῳ φανεις ἐλέγχει καινοτόμους.

Τύπος αἰγλήεις Σταυρῶ ἑορτῶν πάλαι τάξιν κρατύνει.

Δυνάμει τῶ Τιμῆς καὶ Ζωοποιῶ Σταυρῶ Σ8,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εὐαγγέλου Τσόγκα,
Ἴατροῦ καὶ Πρωτομάλτου
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Κυψέλης.

ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Τὸ ἱερόν Μονύδριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου
εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰ.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
ἐπὶ τῇ Ἀναμνήσει τῆς ἐν Οὐρανῷ
Γ' Θείας Ἐμφανίσεως
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ
13η-14η Σεπτεμβρίου 1925

Ψαλλομένη τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ
βάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Προσόμοια ἑπτὰ καὶ Ἰδιόμελον ἓν, φέροντα Ἀκροστιχίδα:
«Δέησις Δ.Κ. (Διακόνου Κυπριανοῦ)».

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ Σου.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου Κύριε ἐστήριξας, πληθὺν τῶν Ὁρθοδόξων ἐν Παραδόσει Θεία· καὶ κατήσχυνας τὴν ἐκ Δυσμῶν Καινοτομίαν, ὅθεν λαμπρῶς φέγγουσι, τὰ τῶν Πατέρων Θεόσμια, ἐν Ὑμηττῷ τῷ Ὁρει.

Ἐξέχεας Σταυροῦ Σου Κύριε Χαρίσματα, πληθύϊ εὐσεβούντων τῶν ἀγρυπνούντων θείως· καὶ Φωτὶ τῷ Ἀκτίστῳ διέλυσας τὴν πλάνην, καὶ Καλανδάριον, τὸ ἐκ τῆς Δύσεως, ἔθηκας ὑπὸ πόδας.

Ἡδέως τῶν Γνησίων σύλλογος προσηύχετο, Ναῶ τοῦ Θεολόγου ἐν Ἀγρυπνία θεία, καὶ Σταυροῦ ὁ Τύπος ἐφάνη ἐν Δόξει, καὶ

οὐρανὸν ἠῦγασε, καὶ ἐβεβαίωσε, Παραδόσεων κλέος.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Σοῦ τῆς Δόξης ἀποκαλυφθείσης πανσεβάσμιε, ὦ Σταυρὲ τοῦ Σωτῆρος, τοὺς μὲν ἄραντας Θεσμοὺς τῆς Παραδόσεως, κατήσχυνας· τοὺς δὲ ζηλώσαντας τὴν Καλὴν Ὁμολογίαν, κατηύφρανας· διό Σε νῦν προσκυνοῦντες, δοξάζομεν τὸν ἐν Σοὶ σταυρωθέντα Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὁ αὐτός.

Ἐκαστος ὅπου σφάζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς Σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

* * *

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἰδωμεν οἱ πιστοί, ἐν Ὑμηττῶ τῷ Ὄρει, Σταυρὸν τὸν τοῦ Κυρίου, συνθλίβοντα τὴν πλάνην, Καινοτομίας Δύσεως.

Στίχ α΄. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ.

Σώματι καὶ ψυχῇ, ὑψώσωμεν Σωτῆρα, Σταυροῦ τῇ Ἐμφανίσει, Ὁρθῇ Ὁμολογία, στηρίζοντα θεόφρονας.

Στίχ β΄. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Δόξη τῇ τοῦ Σταυροῦ, Ναῶ τοῦ Θεολόγου, ἐκλύεται ἡ πλάνη, καὶ δῆμος Ὁρθοδόξων, θεοπρεπῶς ἀγάλλεται.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Κάμφθητι Μαριάμ, καὶ ἔνωσον τὰ πλήθη, Λαοῦ Γνησιοφρόνων, Ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ Σου, καὶ Πατρικοῖς Θεσπίσμασι.

* * *

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Καθίσματος Α΄ τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄ εἰς τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ τῆς Θείας Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Προσόμοια γ΄, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Φωτολαμπῆς ἀνεφάνη ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ἐν Ὑμηττῶ στηρίζων, Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, Πίστει τῇ Πατρῶα, καὶ ἀσφαλῆ, θεαρέστως ἐμμένοντα, ἐπιτελοῦντα δὲ πόθῳ τὴν Ἑορτὴν, τῆς λαμπρᾶς Αὐτοῦ Ὑψώσεως. (δις)

Ἐν οὐρανῷ τὸ Σημεῖον τοῦ Ζωηφόρου Σταυροῦ, τοῖς τῇ Πατρῶα Πίστει, εὐλαβῶς ἐπομένοις, ὅτε συνελθοῦσιν, ἐν τῷ Ναῶ, Μαθητοῦ τοῦ θεόφρονος, φωτολαμπῆς ἀνεφάνη θεία βουλή, εἰς μαρτύριον αἰώνιον. (δις)

Τῶν εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι Σταυρὸν τὸν Τίμιον, ἐν οὐρανῷ ὀρώσι, θεοχάρακτον τύπον, ὅτε συνηγμένοι, ἐν Ὑμηττῶ, τῶν Πατρίων ἐπόμενοι, τὴν Ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ λαμπρῶς, ἐορτάσαι ἐπειγόμενοι. (δις)

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Κύριε, τοῖς ὑπερμάχοις τῆς Πίστεως, τὸν Σταυρόν Σου τὸν Τίμιον ἔδωκας, Σημεῖον Οὐράνιον, ἐνισχύων αὐτούς· ὅτε συνηγμένοι ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Μαθητοῦ, ἐπιστηθίου φίλου καὶ κήρυκος, τὴν Ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, λαμπρῶς

ἐπανηγύριζον. Καὶ ἡμᾶς Φιλάνθρωπε, ἐν τῇ Πατρῷα Πίστει πορευομένους, ἀκλινεῖς διατήρησον, μέχρι τελευταίας ἡμῶν

πνοῆς· τῇ τοῦ Σημεῖου Σου δυνάμει, καὶ ἰκεσίαις τῶν Ἁγίων Σου.

Καὶ νῦν.
Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

* * *

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον. Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ιε' 22-27, ις' 1.

Ἐξῆρε δὲ Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ·

καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν.

Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶ καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν·

διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου, Πικρία.

Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωσῆ λέγοντες· τί πιόμεθα;

Ἐβόησε δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ.

Ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε.

Καὶ εἶπεν· ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον Αὐτοῦ ποιήσης καὶ ἐνωτίση ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα Αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ·

Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἰώμενός σε.

Καὶ ἦλθσαν εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων·

παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ καὶ ἦλθσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀνὰ μέσον Αἰλεῖμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινά.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

γ' 11-18.

Υιέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' Αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

“Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὄν παραδέχεται.

Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν·

Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς.

Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν·

εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι.

Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα·

ἔκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ·

Εὐλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ’ αὐτὴν ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ξ' 11-16.

[Τάδε λέγει Κύριος:] Ἄνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους.

Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται.

Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν Μου καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν Μου δοξάσω.

Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών ἁγίου Ἰσραήλ.

Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σφάζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Γνησιοφρόνων ὁ δῆμος, προσ-
έλθωμεν γηθοσύνως, ἐν Ὑμητ-
τῷ τῷ Ὄρει· Ἐορτὴ γὰρ παγ-
χαρμόσυνος τελεῖται, Σταυροῦ
τοῦ ἐπιφανέντος ἐν Δόξῃ· τὸ
ἀπαύγασμα Αὐτοῦ, τὸν ζόφον
τῆς Καινοτομίας ἔλυσε· καὶ
ἐνέπλησεν εὐφροσύνης, τοὺς
Ὁμολογοῦντας θεοφιλῶς, Μίαν
καὶ Μόνην Ἐκκλησίαν, Ἀπο-
στολικὴν τὴν Ὀρθόδοξον.

Ἦχος β΄.

Τὴν πηγὴν τῆς σωτηρίας, τὸν
Σταυρὸν τὸν πανθαύμαστον, οἱ
χοροὶ τῶν εὐσεβούντων, δεῦτε
προσκυνήσωμεν· ἐν Ναῶ γὰρ
τοῦ Ἁγαπημένου Μαθητοῦ, ἐπ-
έλαμψεν ἄνωθεν, διώκων τὴν
τῆς Δύσεως πλάνην, καὶ βραβεύ-
ων εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τὸ ἀρραγὲς τῶν πιστῶν φυ-
λακτήριον, τὸν Τίμιον Σταυρὸν
τὸν τοῦ Σωτῆρος, ὑψώσωμεν
αὔθις τῶν Γνησίων οἱ δῆμοι, ἄ-
νωθεν σφραγίσαντα τῶν Πατέ-
ρων τὰ Δόγματα, καὶ τῶν Συν-
όδων τὰ Θεσπίσματα· ἐν Ὄρει
γὰρ Ὑμηττῷ ἐξέλαμψε, καὶ γέ-
γονε τῶν χριστωνύμων τὸ ἀ-
γλάϊσμα.

Ἦχος δ΄.

Τὸν καλλίδωρον Σταυρὸν, τὸ
κλέος τῆς Ἐκκλησίας, δεῦτε
φιλεόρτων τὸ σύστημα, περι-
χαρῶς κατασπασθῶμεν· Οὗτος
γὰρ Καινοτομίας τὴν ἀχλύν,
ταῖς λάμπεσιν Αὐτοῦ διέλυσε,
καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἐβεβαίωσε·
συγκρητιστῶν ἀδολεσχίας ἐπε-
στόμισε, καὶ τοὺς Γνησιόφρο-
νας ἐν Πίστει τῶν Πατέρων ἐπε-
στήριξε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὡς θαυμαστά, τὰ ἔργα Σου Φιλ-
άνθρωπε· Σὺ γὰρ ὢν Ὁδὸς καὶ
Ἀλήθεια, ἐσαρκώθης καὶ ἐσταυ-
ρώθης δι' ἡμᾶς, ἵνα λυτρώσης,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἐκ
τοῦ σκότους καὶ τοῦ ψεύδους
τοῦ ἐχθροῦ· καὶ νῦν Δέσποτα,
τῆ δυνάμει καὶ τῷ φωτὶ τοῦ Σοῦ
Σταυροῦ, ὄφρ' ἴδῃ τὴν ἐπηρμένην
τῶν Καινοτόμων ταπεινοῖς, εὐ-
σεβεῖς δὲ κατευφραίνεις, ὡς αὐ-
τῶν ὑπέρμαχος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ πι-
στοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρη-
κτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν,
καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον.

Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τῶν Ἀποστίχων τοῦ τυχόντος ἤχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν Δόξαν Σου Κύριε· τὸ πάνσεπτον τοῦ Σταυροῦ Σου Σημεῖον, ἐπέφανη τῇ Σῆ ἀγαθότητι τοῖς ὑπερμάχοις τῆς Πίστεως, εἰς μαρτύριον αἰώνιον· ὅτε συνηγμένοι ἐν τῷ Ναῶ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπανηγύριζον τὴν Ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, οἱ τῶν Πατρίων ζηλωταί, τὰ θαυμάσια θεώμενοι. Κύριε, ὡσπερ ἐκείνους καὶ ἡμᾶς,

τοὺς ἐπὶ Σοὶ πεποιθότας, ἐν τῇ Πατρῷα Πίστει ἀκλινεῖς διατήρησον, ὡς Ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Θεολόγου, Σταυροῦ τε τῇ δυνάμει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος ἤχου.
Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου νυκτὶ ἐπέφανε, τὸ ἀληθὲς τῶν Πατρίων τοῖς Καινοτόμοις δηλῶν, καὶ καρδίας τῶν πιστῶν χαρᾶς ἐπλήρωσεν, ὅτε ἐν Ὄρει Ὑμηττοῦ, τῇ Ὑψώσει τοῦ Σταυροῦ, ἐτέλουν ἐν ἀγρυπνίᾳ, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεολόγου, οἱ τηρηταὶ τῶν Παραδόσεων.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ ἕτερον.

Ἦχος γ΄. Θεῖας Πίστεως.

Λίαν εὐφρανας τοὺς Ὁρθόδοξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς Καινοτόμους, ἐν οὐρανῷ διαλάμπας

τρισόλβιε, καὶ εὐσεβούντων φωτίσας τὴν Σύναξιν, ἑορταζόντων τὴν Θεῖαν Σου Ὑψωσιν· Σταυρὲ Τίμιε τὸ Φῶς Σου ἡμῖν κατάπεμψον, στηρίζον Ἀληθεία Γνησιόφρονας.

Καὶ νῦν.
Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ Σοῦ προσληφθείσῃ ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

* * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
Κάθισμα τὸ Ἀναστάσιμον
εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.
Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Σημειούμενος τύπος Σταυροῦ
Σου, κατεφώτισε Σῶτερ ἀκτί-
σι, καὶ τῶν Γνησίων καρδίας ἐ-
φαίδρυνεν, ἐπιτελούντων Αὐτοῦ
θείαν Ὑψωσιν, ἐν τῷ Ναῷ Ἰω-
άννου τοῦ κήρυκος· Θαῦμα μέ-
γιστον, ἐν οὐρανῷ καθορώμε-
νον, κηρύττον τῶν Πατρίων τὴν
ἀκρίβειαν.

Καὶ νῦν.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, σημειω-
θεὶς οὐρανῷ, τὴν κτίσιν ἐφώτι-
σε, καὶ τὰς καρδίας πιστῶν, ἐ-
πλήρωσε Χάριτος· ὅτε ἐν τῇ Ὑ-
ψώσει, Ὑμητῶ ἐν τῷ Ὄρει, πρό-
μαχοι τῶν Πατρίων, ἀγρυπνίαν
ἐτέλουν, τῆς Δύσεως ἀρνηθέν-
τες, τὸ Καλανδάριον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.
Κάθισμα τὸ Ἀναστάσιμον
εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Σημεῖον οὐρανόθεν ἐν νυκτὶ
ἀνεφάνη, καὶ Γνησιοφρόνων τὰ
πλήθη, μεγάλως κατεπλάγη·
Σταυρὸς γὰρ Χριστοῦ ὁ φωταυ-
γῆς, ἐπίστωσε Πατρίων τὸ εὐθές·
διὰ τοῦτο οἱ Ὀρθόδοξοι εὐλα-
βῶς, ἐβόων Σοὶ τῷ Κυρίῳ· σκέ-
πε θεία δυνάμει τοῦ Σταυροῦ,
Ποίμνην Ἀκαινοτόμητον, λύων
δεινῶν Συγκρητιστῶν, τῆς πλά-
νης τὴν σκοτόμαιναν.

Καὶ νῦν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὁ Τίμιος Σταυρὸς, ἐν Ὑμητῶ
ἀνεφάνη, φωτίζων τὴν πληθύν,
Ὀρθοδόξων ἐνδόξως· Σημεῖον
γὰρ θεόπεμπτον, εὐδοκίας Θε-
οῦ ἡμῶν, πρὸς ἐνίσχυσιν, Γνη-
σιοφρόνων ἐν Πίστει, τοῦ πο-
ρεύεσθαι, Ὁμολογία Γνησία, Χρι-
στοῦ θεία Χάριτι.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ τυχόντος ἤχου.

* * *

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον
εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ψαλμὸς Ν'
καὶ τὰ μετ' αὐτὸν Τροπάρια.

* * *

Οἱ Κανόνες.

Ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ', ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς γ', ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς γ', καὶ ὁ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἄνευ Εἰρμῶν εἰς ζ'.

Τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων· «Σταυροῦ τὸ Σημεῖον, βροτοῖς ἐπέφανεν».

Ἐν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ τῷ Σταυροθεοτοκίῳ ἀπὸ Ὁδῆς γ' Καθίσματι Ἀκροστιχίς: «Κυπριανοῦ».

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σταυροῦ τῆ δυνάμει καὶ τῷ φωτί, φώτισον ὦ Σῶτερ, τὴν καρδίαν μου καὶ τὸν νοῦν, ἵνα ἐπαξίως μεγαλύνω, τὰ θαυμαστὰ τῆς Προνοίας Σου ἄσμασι. (δὶς)

Τῆς θείας Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, Ἑορτὴν τελοῦντες, τῶν Γνησίων θεία πληθὺς, Σταυρὸς οὐρανόθεν ἐπιφαύσκει, ἐπιβραβεύων αὐτῶν τὴν εὐσεβειαν.

Ἀγίασον σώματα καὶ ψυχάς, πιστῶς ἐκβοῶσιν Ὁρθοδόξων οἱ ζηλωταί, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου θεωροῦντες, ἐν Ὑμητῶ ὑπὲρ φύσιν ἀυγάζοντα.

Ὑμνεῖ πᾶσα γλῶσσα πᾶσα πνοή, θεία εὐδοκία, ἐπιφάνειαν τοῦ Σταυροῦ, Ναῶ Ἰωάννου Θεολόγου, σημειωθεῖσαν καὶ κόσμον φωτίσασαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κυρίου τῆ Χάριτι πειρασμῶν, λύτρωσαι Παρθένε, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ, καὶ ἐν παρρησίᾳ τῶν Πατρίων, τὸ ἀκριβὲς ὁμο-

φρόνως κηρύττοντας.

Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας.

Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥίπτει θείας ἀκτῖνας, φανερωθεὶς ἄνωθεν, ἐπὶ τοῦ Ναοῦ Θεολόγου, Σταυρὸς ὁ ἐκλαμπρος, πᾶσι δωρούμενος, ἀγιασμὸν τοῖς τελοῦσι, τὴν τιμίαν Ὑψωσιν, κατὰ τὰ Πάτρια. (δὶς)

Ὁ Πανάγιος τύπος, ὁ τοῦ Σταυροῦ ἔλαμψε, καὶ Γνησιοφρόνων τὰ πλήθη, πίστει ἐκράτυνεν, ὅτε ἐώρταζον ἐν κατανύξει καρδίας, Καινοτόμων ρίπτοντες, τὸ Καλανδάριον. (δὶς)

Ὑπὸ τὴν τοῦ Σταυροῦ Σου, ἐπισκοπὴν Κύριε, τῆ Σῆ εὐδοκία τυχόντες, θείας λαμπρότητος, οἱ Γνησιόφρονες πανευλαβῶς συνηγμένοι, ἐν Ναῶ ἐκραύγαζον· Κύριε, δόξα Σοι!

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψωθεῖσα ἀφράστως, νῦν ἀνυποῖς ἅπαντας, καὶ τοῦ πονηροῦ διαλύεις, τὰ δολιεύματα, καθοδηγεῖς δὲ ἡμᾶς, πρὸς τὸν Υἱόν Σου ἐν δόξῃ, τὸν Σταυρῶ καὶ Πάθεσι, πάντας λυτρῶσαντα.

Καταβασία· Ῥάβδος εἰς τύπον.

* * *

Καθίσματα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἰς τὸν τυχόντα ἤχον, χύμα.
Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σταυρὸς ὁ Τίμιος ἐσημειώθη, μαρτυρῶν τοῖς ἅπασιν, Καινοτομίας ἀσεβές, Καλανδαρίου τῆς Δύσεως, τῶν δὲ Πατρίων, δηλῶν τὴν ἀκρίβειαν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πρὸς ἡμᾶς κατάπεμψον ὦ Φωτοδότα, Σῆς Μητρὸς δεήσεσι, τοῦ Σοῦ Σταυροῦ τὸν Φωτισμόν, τῶν Καινοτόμων διώκοντα, σκότος καὶ πλάνην, ἡμᾶς δὲ στηρίζοντα.

* * *

Κανόνων συνέχεια.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῖς Πατρίοις ἐμμένοντες, Ἀκαινοτομητῶν τὸ θεῖον σύστημα, τοῦ Σταυροῦ τὴν θεῖαν Ὑψωσιν, Ὑμητῶ τῶ Ὅρει ἐμεγάλυνε. (δις)

Ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, τύπος θεοχάρακτος πεφανέρωται, διαλύων τῶ Φωτὶ Αὐτοῦ, Καινοτόμων πλάνην τὴν ἐκ Δύσεως.

Συντριβήτωσαν Κύριε, τῆ φωταγωγία Θείου Σημείου Σου, Καινοτόμων τὰ ὀρμήματα, εὐσεβεῖς δὲ πάντας παραμύθησον.

Ἡδομένως δεχόμεθα, τὰς προχομένας ἀκτῖνας Σῶτερ μου, ἐκ Σταυροῦ Σου καταυγάσαντος, Ὑμητῶ τῶ Ὅρει τοὺς θεόφρονας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥητορεύων ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασε, Σὲ ὦ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ διὰ Σταυροῦ ἡμᾶς ὑψώσαντος.

Καταβασία· Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μέγα ἀληθῶς, τοῦ Σταυροῦ τὸ Θαῦμα Κύριε, τὸ πανενδόξως φανέν ἐν Ὑμητῶ, Γνησιοφρόνων μεγαλῦναν τὴν εὐσεβειαν. (δις)

Ἐδωκας ἡμῖν, τοῦ Σταυροῦ Σημεῖον, Κύριε, ἐν τῶ Ναῶ τοῦ Θεολόγου τῶ σεπτῶ, τὴν τῶν Πατρίων παρασχόμενος βεβαίωσιν.

Ἴνα θαυμαστῶς, διαλάμψη ἡ ἀλήθεια, τῆς δὲ Πατρῶας Πίστεως τὸ ὀρθόν, ἐφανερῶθη Σημεῖον Σταυροῦ Σου Κύριε.

Ὄντως τὸν Σταυρόν, θεασάμενοι τὸν Τίμιον, φωταγωγήσαντα τὸ Ὅρος Ὑμητῶ, οἱ ζηλωταὶ τῶν Πατρίων χαρᾶς ἐπλήσθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἴθυνον ἡμᾶς, ταῖς ἀυγαῖς Σταυροῦ τῆς Χάριτος, πρὸς τὰς ὁδοὺς τῶν ἀγίων Ἐντολῶν, καὶ ἐν Γνησίῳ φρονήματι διαστήριξον.

Καταβασία· Ὁ τρισμακάριστον ξύλον.

᾿Ωδὴ ζ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων, ζωοποιῶν Φιλάνθρωπε, τοῦ Σταυροῦ τῇ ἐμφανίσει πλουτίζεις, τοὺς τῷ Ναῶ Ἰωάννου τελοῦντας, τὴν τοῦ Σταυροῦ Σου Παγκόσμιον Ὑψωσιν, καὶ ἔμπλεοι οὔτοι χαρᾶς, μεγαλεία τὰ Σὰ διεκήρυττον. (δις)

Βεβαίως, καὶ ἀληθῶς ἐπέφανε, τοῦ Σταυροῦ τὸ Σημεῖον τὸ τρίτον, μετὰ τὸ πάλαι Σημεῖον ἐν δόξῳ, τῷ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ θεόφρονι, καὶ δεύτερον ἐν Οὐρανῷ, τῆς Ἀγίας Σιών καθορώμενον.

Ῥημάτων, τῶν ἀληθῶν ἀκούοντες, διδαχῶν τῆς τῶν Πατέρων χορείας, Γνησιοφρόνων ἡγρῦπνει ὁ δῆμος, ἐν Ὑμηττῷ καὶ

ζηλώσας ἐώρταζε, τὴν Ὑψωσιν θείου Σταυροῦ, τοῦ φανέντος αὐτοῖς ἐν λαμπρότητι.

Ὅ πάνσεπτα, θεωρῶν κειμήλια, τῶν Συνόδων Ἀποφάσεις καὶ Νόμους, Γνησιοφρόνων χορὸς ὁ θεόπνους, ἐν τῷ Ναῶ Θεολόγου ἐδόξαζε, Σταυροῦ Τιμίου τὰς αὐγὰς, Καινοτόμων σφραγίζων τὰ στόματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἄλγεις ὡς Συμεῶν προέλεγε, τοῦ Σταυροῦ γε ῥομφαία καὶ θλίψει, ἐκ τῶν Παθῶν τοῦ Υἱοῦ Σου Παρθένε, ἀλλ' ἐν Φωτὶ συναγάλλει νῦν ἅπασι, φανέντος τοῦ θείου Σταυροῦ, ἐν Παρθένου Ναῶ Γνησιόφροσι.

Καταβασία· Νοτίου θηρός.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Σταυροῦ.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος, ἐν οὐρανῷ διαλάμπει, ὁ Σταυρὸς ὁ Τιμιος, καταφαιδρύνων καρδίας, ἄνωθεν, ἐπισφραγίζων Πατρῶαν Πίστιν· ὄντως δέ, Σημεῖον Μέγα ἐν τοῖς ἐσχάτοις· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνυψώθη καὶ νῦν ἐφάνη, πρὸς στηριγμὸν τῶν πιστῶν.

Οἶκος.

Τοῖς τὴν Πατρῶαν Πίστιν ἐγκαρδίως υἰοθετοῦσι, καὶ ἐπομένοις τοῖς θείοις Δόγμασι τῶν Ἀ-

γίων Ἀποστόλων καὶ θεοφόρων Πατέρων, πρὸς δὲ τῶν Θεοπνεύστων Συνόδων, τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου, Σημεῖον Μέγα ἐν οὐρανῷ ἀνεφάνη, φωταγωγοῦν τὴν σύμπασαν κτίσιν, καὶ ἐπισφραγίζον τὸ ἀληθὲς καὶ ἀρραγὲς τῶν ἱερῶν Παραδόσεων, καὶ διαλύον τὴν ἐκ τῆς Δύσεως ἀχλὺν τῆς Καινοτομίας, εἰς μαρτύριον αἰώνιον· πληρῶσαν δὲ ἀφάτου ἀγαλλιάσεως τοὺς συνηγμένους εὐσεβεῖς ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, καὶ ἐορτάζον-

τας φαιδρῶς καὶ πατροπαραδό-
τως, Σταυροῦ τὴν θεϊαν Ὑψωσιν.

Μηνολόγιον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ με-
τὰ τὴν Ὑψωσιν, τὴν ἀνάμνησιν
ποιούμεθα τῆς Τρίτης Θείας Ἐμ-
φανίσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωο-
ποιοῦ Σταυροῦ, ἐν τῷ οὐρανῷ
φωτοφανείᾳ ἀπλέτῳ καταυγά-
σαντος τὴν κτίσιν, ἐν τῇ νυκτὶ
τῆς ιγ' πρὸς ιδ', ἐν μηνὶ Σε-
πτεμβρίῳ, σωτηρίῳ δὲ ἔτει χι-
λιοστῷ ἐνακοσιοστῷ εἰκοστῷ
πέμπτῳ (1925ω), ἄνωθεν τοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, κειμέ-
νου παρὰ τὰς βορειοδυτικὰς ὑπω-
ρείας τοῦ Ὄρους Ὑμηττοῦ Ἀτ-
τικῆς, ἔξωθι τῶν Ἀθηνῶν, τε-
λουμένης ἐκεῖσε ἱερᾶς Ἀγρυ-
πνίας, ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὑψώ-
σεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, συμ-
φώνως τῇ Πατροπαραδότῳ Ἐκ-
κλησιαστικῇ Τάξει.

Στίχοι.

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη
γῆ πάλαι·

καὶ νῦν φανέντος, ηὐγάσθη
πόλος,

Ὅν δεκάτη οἱ ζηλωταὶ κα-
τείδον καὶ γε τετάρτη.

Συναξάριον.

Δόξα τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ Σου,
Κύριε, ὁ τὰ πάντα οἰκονομῶν πρὸς

σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ Σου, ἐν τῇ ἀνάν-
τει αὐτοῦ πορεία πρὸς τὴν Ἄνω Ἱε-
ρουσαλήμ.

Οὕτω καὶ νῦν, διωκωμένων τῶν
Εὐσεβῶν διὰ τὴν ἐμμονὴν αὐτῶν
ἐν τοῖς Πατρίοις καὶ Συνοδικοῖς Θε-
σπίσμασι, καὶ δὴ ἐν τῷ Πατροπαρα-
δότῳ Καλανδαρίῳ, ἀπορρίπτόντων
δὲ καὶ τὰ καινοφανῆ διδάγματα τῆς
παναιρέσεως τοῦ πολυειδοῦς Συγ-
κρητισμοῦ, οὐκ ἀφήκες, Δέσποτα,
αὐτοὺς ὀρφανοὺς οὐδὲ ἀνυπερασπί-
στους καὶ ἀπαραμυθῆτους.

Διὸ καὶ ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐνακο-
σιοστῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ (1925ω),
ἀγρυπνοῦντος τοῦ Μικροῦ Ποιμνί-
ου Σου, ἐν τῷ ἐξοχικῷ Ναυδρίῳ τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πα-
ρὰ τὰς βορειοδυτικὰς ὑπωρείας τοῦ
Ὄρους Ὑμηττοῦ, ἔξωθι τῆς περι-
ωνύμου Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ
τῇ λαμπρᾷ Ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ
Τιμίου Σταυροῦ, ἐν μηνὶ Σεπτεμ-
βρίῳ ιδ', ἰδοὺ αἴφνης περὶ τὸ μεσο-
νύκτιον παμμεγέθης καὶ πανέκλαμ-
πος Σταυρὸς ἐνεφανίσθη ἄνωθεν
τοῦ Ναυδρίου, καταυγάζων, ἀγιά-
ζων καὶ ἐνισχύων ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν
τοὺς εὐσεβεῖς ἀγρυπνιστὰς εἰς τὴν
Καλὴν αὐτῶν Ὁμολογίαν.

Ὅθεν, δικαίως αὕτη ἡ μεγίστη ση-
μειοφάνεια ἐχαρακτήρισθη ὡς Τρί-
τη Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ,
προηγηθείσης τῆς Πρώτης ἐπὶ Με-
γάλου Κωνσταντίνου, ἐν ἔτει τρια-
κοσιοστῷ δωδεκάτῳ (312ω), καὶ
τῆς Δευτέρας ἐπὶ Ἁγίου Κυρίλλου
ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐν ἔτει τριακοσιο-
στῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ (346ω).

Κύριε, τῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Σου
δυνάμει, ἀκλινεῖς ἡμᾶς διατήρησον
ἐν τῇ Πατρῷᾳ Πίστει, καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Κανόνων συνέχεια.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Σταυροῦ τὸ Σημεῖον, εὐδοκία Τριάδος ἡμῖν ἐπέφανε, Γνησίων τὰς καρδίας, φωτίζον καὶ ἐμπνέον, ἱερώτατον ἔρωτα, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἐκόντα σταυρωθέντα. (δις)

Ὁ πανάγιος τύπος, τοῦ Σταυροῦ τὸ Σημεῖον τὸ πανσεβάσιμον, θεόθεν καθωράθη, βεβαίωσιν παρέχων τοῖς γνησίως ἐμμένουσιν, ἐν τοῖς Πατρώοις Θεμοῖς, καὶ Τάξει Ἐκκλησίας.

Ἰλαρῦναι θελήσας, εὐσεβούντων τὰ πλήθη Σταυροῦ τῇ Χάριτι, καὶ δεῖξαι Καινοτόμοις, τῆς Δύσεως τὴν πλάνην, ὠκονόμησας Εὐσπλαγχνε, θεοσημεῖαν λαμπράν, ἐν Ὑμητῶ τῷ Ὄρει.

Σωζομένων ὑπάρχεις, βακτηρία καὶ ράβδος λιμὴν τε ἄκλυστος· φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει, ἐγείρεις πεπτωκότας, ὀδηγῶν εἰς Ἀλήθειαν, ὧ φωτοφόρε Σταυρέ, Γνησιοφρόνων κλέος.

Σταυροθεοτοκίον.

Νοηταὶ νῦν Χορεῖαι, ἀνυμνοῦσί Σε Μήτηρ Θεοῦ Πανάχραντε, σὺν ταύταις δὲ καὶ πᾶσιν, Ἁγίοις τοῖς ἐνδόξοις, ὀδηγεῖς πρὸς Εὐσέβειαν, τοὺς Ὀρθόδοξους φωτί, Σταυροῦ τοῦ τερπνοτάτου.

Καταβασία· Ἔκνοον πρόσταγμα.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἐσημειώθη, ἐν οὐρανῷ θαυμασίως, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μηνύων, καὶ διακηρύσσων, τῆς Δύσεως τὴν πλάνην. (δις)

Πίστει καὶ πόθῳ, οἱ ζηλωταὶ τῶν Πατρίων, τοῦ Σταυροῦ τὸ Σημεῖον ὀρῶσι, καὶ δοξολογοῦσι, Χριστὸν τὸν Φωτοδότην.

Ἐν κατανύξει, θεία πληθὺς τῶν Γνησίων, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγείρει, πίστει συνελθοῦσα, Ναῶ τοῦ Θεολόγου.

Φωταγωγεῖται, τῇ τοῦ Σταυροῦ ἐμφανείᾳ, ὁ Λαὸς τοῦ Κυρίου συντρέξας, πόθῳ ἀγρυπνήσαι, Σταυροῦ τῇ Ἀνυψώσει.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ Φωτοδότης, καὶ Ζωηφόρος Κυρίου, ὁ Σταυρὸς τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ ἡ Θεοτόκος, προστάται τῶν Γνησίων.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε, Παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀυγάζει παραδόξως, τοῦ Σταυροῦ ἡ Χάρις, καὶ Παραδόσεις κυροῖ τὰς σεπτὰς ἡμῶν· ὧ ἀψευδῆς μαρτυρία, καὶ θεοδώρητος. (δις)

Ναῶ τοῦ Θεολόγου, πίστει λειτουργοῦντες, οἱ τῶν Πατρίων θεόφρονες πρόμαχοι, καὶ τὸν Σταυρὸν θεωροῦντες, Χριστὸν ἐδόξαζον.

Ἐλέησον Οἰκτίρμον, τοὺς ἐν τῇ πατρῷα, καὶ ἀμωμήτῳ τῇ Πίστει ἐμμένοντας, καὶ τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, πάντας κραταίωσον.

Ναμάτων ὦ Χριστέ μου, τῶν τῆς Ἀληθείας, καὶ τῶν Δογμάτων τῆς Πίστεως πλήρωσον, τοῦ Σοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, τοὺς

Γνησιόφρονας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐψώθητι ἐκ νέου, ἐν θόλῳ οὐρανίῳ, Συγκρητιστῶν διαλύων διδάγματα, σὺν Πανυμνήτῳ Παρθένῳ, Σταυρὲ Πανάγιε.

Καταβασία· Μυστικῶς εἶ, Θεοτόκε.

Καταβασία· Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

* * *

Ἐξαποστειλάρια.

Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς ὁ ἱερώτατος, ἐξ οὐρανοῦ ἐφώτισε, τοὺς ἐν Πατρῷα τῇ Πίστει, ἐμμένοντας θεαρέστως, τελοῦντας δὲ τὴν Ἐψωσιν, ἐν παννυχίοις ἄσμασιν, οὕτω δὲ Γνησιόφρονας, ἐδραίωσε θείῳ

ζήλῳ, Καινοτομίαν ἐλάσας.

Ἐτερον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐν οὐρανῷ ἐφάνη, ὁ πανσεβάσμιος Σταυρός, ἐπὶ τῇ θείᾳ Ἐψώσει, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, ἐπισφραγίζων θεόθεν, Ἀκαινοτόμητον Πίστιν.

* * *

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν Στίχους ἠ΄ καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄ καὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Προσόμοια δ΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ Ἐψίστου κληθεῖς.

Τῷ τῆς Τριάδος Φωτὶ καταυγασθέντες, γινώσκον τὴν οὐράνιον ἔγνωμεν ἅπαντες, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἀπεδέχθημεν θείαν μωρίαν, ἀπαρνηθέντες τὴν ματαιότητα, τότε ἡ σωτήριος Χάρις ἐπέλαμψε, καὶ ἐπεκύρωσε Θέσμια τῆς Εὐσεβείας, καὶ ἐπεστήριξε Γνη-

σιόφρονας, Δύσεως σκότος ἀπελάυνουσα, Ἐμνητῷ ἐν τῷ Ὄρει καὶ ἰσχυσε, τοῦ Σταυροῦ ἡ Σοφία, καὶ Πατέρων τὰ διδάγματα. (δις)

Τοῦ Ζωηφόρου Σταυροῦ ἐφάνη τύπος, ὅτε οἱ θεόφρονες Τούτου τὴν Ἐψωσιν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ υἱοῦ βροντῆς, ὕμνον ζηλοῦντες, τὰ τῶν Συνόδων θεία θεσπίσμα-

τα· οὕτω δὲ ἡ Ἄμωμος Νύμφη καὶ Ἄμπελος, Μία καὶ Μόνη διέλαμψεν ἡ Ἐκκλησία, τῶν Καινοτόμων δὲ τὰ σοφίσματα, καπηλευόντων τὴν Ἀλήθειαν, τῶν περιβόλων Αὐτῆς ἀπερρίφθησαν, τῶν Πατέρων ἀφρόνως, ἀθετούντων τὰ προστάγματα.

Τοῖς ὑπερμάχοις τῆς Πίστεως ἐφάνη, Σῆμα φωτοπάροχον ἅμα σωτήριον, διακηρύσσον τρανότατα Μίαν τὴν Πίστιν, καὶ Παραδόσεων τὸ ἀσάλευτον· τότε ἡ Ἀλήθεια ὡς Φῶς ἐξήστραψε, συνανυψοῦσα τὰ Πάτρια Σταυροῦ Τιμίῳ, Καινοτομίαν δὲ ὀστρακίζουσα, Συγκρητιστῶν τε Καλανδάριον· Δόξα Χάρις καὶ Ἔλεος ἔπλησε, τὰς ψυχὰς τῶν Γνησίων, εἰς μαρτύριον αἰώνιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐσεβούντων τὸ πλῆθος ἀγρυπνοῦν, ἐν τῷ τοῦ Θεολόγου Ναῶ ἐν Ὑμηττῷ, Σταυροῦ θεία Ὑψώσει Χάριτι τῆς Θεῆς, θεοσημεῖα ὑπὲρ φύσιν οὐρανόθεν,

μεσονυκτίως τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνη· ὅθεν ἀνυμνοῦντες ἐν πίστει, τὸν Θεὸν ἡμῶν λέγομεν Μεγάλῃ Σου ὦ Χριστέ, ἡ Ἀγάπη ἀνθρώποις, μέχρι Πάθους καὶ Θανάτου· καὶ νῦν τῆς Προνοίας Σου, καθοδηγεῖς τὸ Σὸν Ποίμνιον, καὶ φανεροῖς σημεῖα πρὸς ἐνίσχυσιν τούτου, καὶ ἐδραῖωσιν πάντων τῆς Παραδόσει· ναὶ Κύριε παύοις Καινοτόμων, φληναφίας ἐν θαύμασι, καὶ μωρία Ἀλιέων· εὐγνωμόνως προσπίπτοντες, αἰτοῦμεν δοθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἦχος β΄.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ Σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθάναται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα Σοι.

* * *

Δοξολογία Μεγάλῃ,

Τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον·

εἰς μὲν τὸν α΄, β΄, γ΄ καὶ δ΄ ἦχον τὸ Σήμερον σωτηρία·

εἰς δὲ τὸν πλ. α΄, πλ. β΄, βαρὺν καὶ πλ. δ΄ ἦχον τὸ Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

Ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόλυσις.

* * *

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τυπικὰ

Ὁ Ψαλμὸς ρβ', Ἦχος πλ. δ', ὡς καὶ ὁ Ψαλμὸς ρμε', Ἦχος β'.

Μακαρισμοὶ

Ἰστῶμεν ἢ καὶ ψάλλομεν ἐκ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ᾠδῆς ζ' τοῦ Κανόνος τῆς Θείας Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς δ'.

Ἀπόστολος

Βλέπε Κυριακὴ τῆς ΚΑ' Ἑβδομάδος, Πρὸς Γαλάτας β' 16-20.
Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 17.

Εὐαγγέλιον

Βλέπε, Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον, ἡ' 34-θ' 1.
Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 18.

* * *

Κοινωνικά.

Τῆς ἡμέρας.
Ψαλμὸς ρδη' 1.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ.
Ψαλμὸς δ' 7.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου Κύριε. Ἀλληλουῖα.

* * *

Μεγαλυνάριον

Ἦχος πλ. δ'.

Πόλω ἀνεφάνη θεῖος Σταυρός, φέγγει ἀπροσίτω, καταυγάζων ἐν Ὑμητῶ, τοὺς ἐν Παραδόσει, ἐμμένοντας τῇ θεῖα, καὶ Δύσεως τὴν πλάνην, καλῶς ἐκβάλλοντας.

†

Τῷ δὲ Δοτῆρι
καὶ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ θεῷ Παρακλήτῳ,
δόξα, προσκύνησις,
καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!

Σταυρός τῆ Κυρίᾳ, Σκέπη κραταιά

Ἦχος πλ. α'. Διατονικός.

Τῶν Ὁρθοδόξων μέγα σημεῖον,
ὁ τῆ Κυρίᾳ σεπτὸς Σταυρός,
τῆς σωτηρίας ἐστὶ ταμεῖον,
σκέπη καὶ φύλαξ καὶ ὁδηγός.

* * *

Πηγὴ ναμάτων ἐπερανίων,
ἀρδεύει αὐτὴ πᾶσαν ψυχὴν·
ζωή, ἀνάστασις ἐπιγείων,
πίστει ποθόντων τὴν χαρμονήν.

* * *

Σταυρέ, τιμῶμέν Σε κατανύξει,
καὶ γόνυ κλίνομεν εὐλαβῶς,
ἡμᾶς βοήθησον τοὺς ἐν θλίψει,
καὶ πάντων στῆθι Σταυρέ, φρῆρός.

* * *

Σταυρὲ Κυρίᾳ, δόξα Ἀγγέλων,
αὐγάζεις κόσμῳ τὴν χαραυγὴν,
βροτοῖς σωτήρια ἀναγγέλων·
τοὺς πεποιθότας, σῶσον. Ἀμήν.

Ἀριστείδης Σ. Καρβέλας

Ἐπίμετρον

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας β' 16-20. Βλ. Ἀποστολάριον, Κυριακὴ τῆς ΚΑ' ἑβδομάδος.

- A.** Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ργ'.
- Δ.** Πρόσχωμεν!
- Λ.** Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. (δὺς)
- A. Στίχ.** Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
- Λ.** Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
- Δ.** Σοφία!
- A.** Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
- Δ.** Πρόσχωμεν!

[Ἀδελφοί,] εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.

Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο.

Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι.

Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

- A.** Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μδ'.
- Δ.** Πρόσχωμεν!
- Λ.** Ἀλληλουῖα (γ').
- A.** Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Λ. Ἀλληλούϊα (γ').

Α. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Λ. Ἀλληλούϊα (γ').

Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ι. Εἰρήνη πᾶσι!

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Εὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας

Μάρκου ἡ' 34-θ' 1. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

[Εἶπεν ὁ Κύριος·] Ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω Μοι.

Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν Ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ Με καὶ τοὺς Ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Α. Ἀναγνώστης. Δ. Διάκονος. Ι. Ἱερεὺς. Λ. Λαός.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΟΡΤΑΣΘΗ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ Η ΚΑΘΙΕΡΩΘΕΙΣΑ ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ — ΠΛΕΟΝ ΤΩΝ 1500 ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΓΟΝΑΤΙΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΟΠΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ ΠΡΟ 55 ΕΤΩΝ Η ΘΕΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

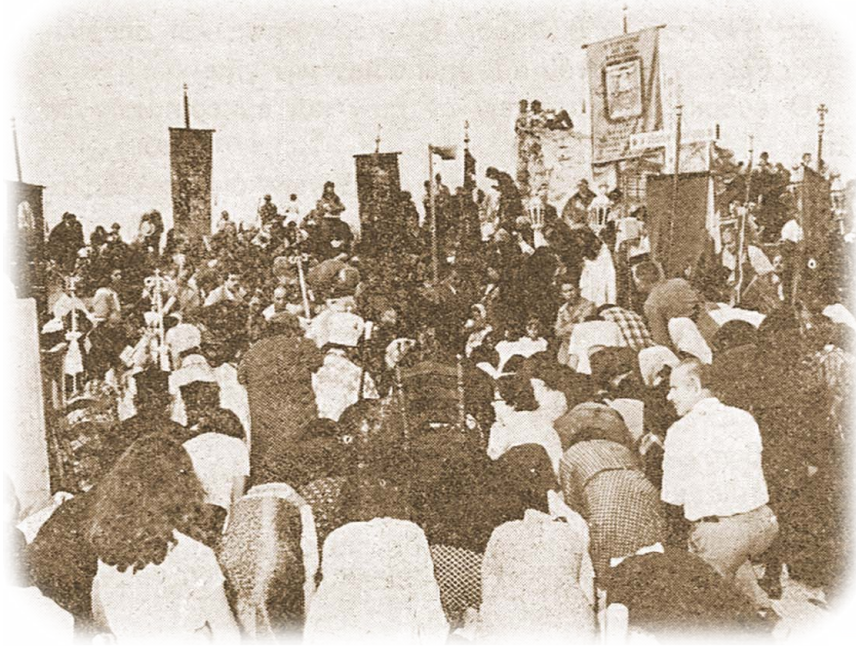
Ὡς ἀνεγράφη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τῆς ἱστορικῆς Αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς 22ας Αὐγούστου 1979, ἱκανοποιοῦσα δὲ καὶ πανελλήνιον αἶτημα, ὥρισεν ὅπως κατ' ἔτος ἐορτάζεται ἡ θεία ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν νύκτα τῆς 13ης πρὸς τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1925, κατὰ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον.

Καὶ ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 30ῆς Αὐγούστου ἐ.ἔ. (π. ἡμ.) ἀπεφάσισε τὴν τέλεσιν τοῦ πρώτου πανηγυρικοῦ ἐορτασμοῦ. Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ εἰς τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον τόπον ἔνθα ἐνεφανίσθη ὁ Τίμιος Σταυρός. Ἐκεῖ θὰ ἐψάλλετο πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς τῆς ἐορτῆς καὶ θὰ ἐλάμβανον χώραν καὶ ἄλλαι θρησκευτικαὶ ἐκδηλώσεις συμβάλλουσαι εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ἐορτασμοῦ.

Ἐφθασε τέλος ἡ πολυπόθητος καὶ εὐλογημένη ἐσπέρα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως 10 Σεπτεμβρίου ἐ.ξ.

Ἄν καὶ ὁ χρόνος δὲν ἦτο ἐπαρκής, ἐν τούτοις μέσα σὲ 10 ἡμέρας κατωρθώθη, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, νὰ δώσουν, εἰς τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο ὕψωμα, τὴν εὐλογημένην ἐκείνην Κυριακάτικην ἐσπέραν, τὸ παρὸν 1.500 καὶ πλέον ἄτομα, Κληρικοί, παντὸς βαθμοῦ, μοναχοί, μονάζουσαι καὶ εὐσεβεῖς γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί .

Παμμεγέθης ἀργυρὸς Σταυρὸς, τριῶν μέτρων, ἐδέσποζε τῆς ἱερᾶς ὀμηγύρεως πλαισιούμενος ὑπὸ δεκάδων σημαιῶν, λαβάρων καὶ ἐξαπτερυγῶν. Εἰς τὴν μίαν ὄψιν τοῦ Σταυροῦ, μὲ κεφαλαῖα κόκκινα γράμματα ἐγράφετο «14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925 — ΘΕΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ», εἰς δὲ τὴν ἑτέραν «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ.— ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ». Ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν δύο ὄψεων εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ Σταυροῦ τὸ «ΙΣ. ΧΡ. ΝΙΚΑ».

Ἱερὰ Εἰκὼν τῶν Ἁγίων Θεοστέπων καὶ Ἰσαποστόλων Βασιλέων
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἔργον τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, 1996.
Διαστάσεις πρωτοτύπου: 70 x 100 ἐκ.

Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος εἶναι ὁ μάρτυς
τῆς Πρώτης Σταυροφανείας, 312.

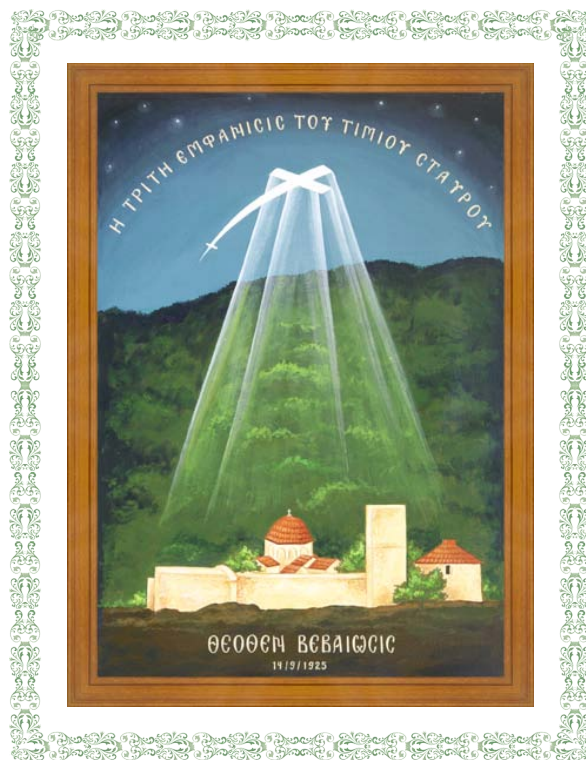

Εὐχαριστίες

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς ὅλους ἐκείνους, ἐπαίοντας Ἀρχιερεῖς, Θεολόγους καὶ Φιλολόγους, οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν κριτικὰ τὴν παροῦσα ἐργασία καὶ κατέθεσαν προτάσεις βελτιώσεως.

Ἰδιαιτέρως

Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Γαρδικίου κ. Κλήμεντα,
Μουσικολογιάτατον-Φιλολόγον π. Διονύσιον Ἀγιοκυπριανίτην,
Μουσικολογιάτατον-Φιλολόγον κ. Χρῖστον Παπαδόπουλον,
Μουσικολόγον-Τυπικολόγον κ. Ἰωάννην Ρούμελην,
Ἐλλογιμώτατον κ. Ἀντώνιον Μάρκου,
Ἀδελφότητα Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

†
Ἐπιμελεία καὶ Ἀναλώμασιν
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
τῇ εὐγενεῖ ἀναθέσει
τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἔκδοσις 2018.

Διανέμεται δωρεάν.

